KUNSTstof-magazine

KUNSTstof-magazine Jaargang 6 nummer 4

Uitgave van het Leerdams Kunstenaars Collectief

- Van de redactie
- 7e Leerdamse Kunst 4-daagse 2016 afgelast door Sylvia Bosch
- Tip van Kunststof
- " Kunst is het enige dat ik ooit wilde bezitten " door Sylvia Bosch
- " Gespot door KUNSTstof "
- " Schoenen op de Donaukade " door Sylvia Bosch
- " Jaargetijden muziek, soms 'verstopt' onder heel andere titels " door Rob Witteveen
- " De waarheid nabij: van Gogh en zijn ziekte "
  Nieuwe tentoonstelling in het van Gogh museum door Sylvia Bosch
- " Bijzondere kringloop & rommelmarkt vondsten " door Sylvia Bosch
- " Jan Sluijter een schilder van levensvreugde " door Sylvia Bosch
- " Vrienden en vriendinnen van het Leerdams Kunstenaars Collectief "
- KUNSTstof-magazine 6.5
- Website Leerdams Kunstenaars Collectief

© 2016 KUNSTstof-magazine

Webmaster LKC & fotografie KUNSTstof-magazine Ton Swiderski

Eindredactie *Jan Kuiper* jankuiper@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Sylvia Bosch sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

“ van de redactie… “

Beste lezers.

Het is voor het eerst in ons 8 jarig bestaan, dat de Leerdamse Kunst 4-daagse niet zal doorgaan. Droevige familie omstandigheden dwingen ons hiertoe.
Je realiseert je dan pas hoe kwetsbaar we als organisatie zijn, als er onvoorziene dingen gebeuren.

Tot nu toe organiseerden we met 3 personen, Jan Kuiper, Ton Swiderski en Sylvia Bosch. Gewaardeerd medeorganisator en aquarellist Jan Kuiper heeft besloten om volgend jaar te stoppen als mede organisator. Hij blijft voorlopig wel aan als redacteur van onze digitale 2-maandelijkse uitgave van “KUNSTstof-magazine”.

Dat betekent dat Ton en Sylvia voortaan samen de 4-daagse gaan organiseren. Zij kunnen hierbij wel wat hulp gebruiken. Mensen met nieuwe ideeën die met een verse blik naar de Kunst 4-daagse kijken.
Ook willen we graag meer jonge mensen bij de Kunst 4-daagse betrekken.
Heb je ideeën en zin om mee te denken laat het de redactie weten.
Wil je een bijdrage leveren aan KUNSTstof-magazine ? laat het ons ook weten.
Wij promoten graag kunstenaars en exposities in de regio.

Op de coverfoto van deze editie staat “Madhatter”, Irma van den Berg, uit het verhaal van Alice in Wonderland.
De foto is gemaakt door KUNSTstof fotograaf Ton Swiderski.
In dit KUNSTstof-magazine staat volgens ons weer interessante informatie over kunst en cultuur.
Rest ons nog om u een fijne nazomer te wensen.

"Late summer sun " geschilderd door de Amerikaanse Dennis Perrin

Meer over deze schilder op http://www.theartistsroad.net/articles/dennisperrininterview

Hartelijke groeten van Jan, Ton en Sylvia.

7e Leerdamse Kunst 4-daagse 2016 afgelast ! door Sylvia Bosch

De Kunst 4-daagse van dit jaar kan helaas niet doorgaan. Het heeft niets te maken met het afnemen van de belangstelling voor dit evenement, in tegendeel, veel kunstenaars en muzikanten hebben zich aangemeld. Het komt omdat twee van de drie organisatoren dit jaar wegens familie omstandigheden niet in de gelegenheid zijn om de 4-daagse te organiseren. Jammer, maar soms gaan andere zaken voor.

Het is onze bedoeling om volgend jaar wel een Kunst 4-daagse te organiseren.

Via onze website en KUNSTstof-magazine houden we jullie op de hoogte.

Hartelijke groeten van Jan Kuiper, Ton Swiderski en Sylvia Bosch.

" Tip van KUNSTstof "

In deze rubriek brengen wij kunst, exposities en/of bijzonderheden onder de aandacht die ons inzien de moeite waard zijn. Wij hebben deze rubriek onderverdeeld in: Kunst in de regio en Uitgelicht.

Met andere woorden een tip van ons om deze exposities, tentoonstellingen, lezingen of activiteiten te bezoeken.

Kunst in de regio

Fotografe Carole Nieuwenhuis-Rey exposeert in “ Poort van West ”

Carole Nieuwenhuis-Rey, is Française en woon sinds 2002 in Nederland en sinds 2006 in Leerdam.

Sinds 2012 fotografeert zij op een intensieve manier, natuur en vooral bloemen. Met haar foto’s probeert zij een verrassende en poëtische blik te vangen en de kijker mee te nemen naar een andere manier de werkelijkheid, en in het bijzonder bloemen, te bekijken.

De expositie is dagelijks te bekijken en duurt van 15 augustus tot eind oktober 2016.

Op www.carolettastreats.com is meer te zien van Carole’s werk.

Gezondheidscentrum Poort van West, Burg. Meesplein 5a, 4142 AZ, Leerdam.

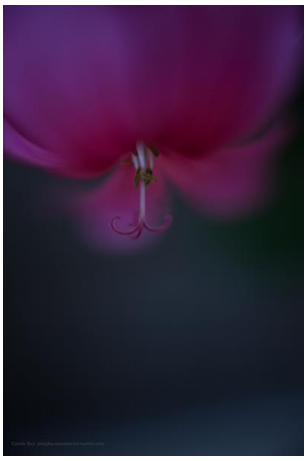

Kunst Kiezel en Klei route Zaltbommel

Twee weekenden exposeren 5 kunstenaars tijdens de Kunst Kiezel en Klei route bij de Poorterij, Nieuwstraat 2 te Zaltbommel.

Zaterdag 27 en zondag 28 augustus van 12.00 – 17.00 uur.

Zaterdag 3/ zondag 4 september van 12.00 – 17.00 uur.

Onze expositie maakt deel uit van de kunstroute door de Bommelerwaard.

In de Poorterij kunt u werk zien van:

- Hester van Steenis (schilderijen)
- Ria van Steenhardt Carré – Lamers (sieraden, zilver, goud)
- Laurent Duplat (Kunstfotografie)
- Elly Vergeer (keramiek)
- Femke Duplat (schilderijen, beelden- en sieraden)

Voor ons na 8 jaar een nieuwe locatie. We maken er weer wat gezelligs van. We hebben het hele jaar hard gewerkt om u weer veel nieuwe kunst te laten zien.

Elke dag zal er één kunstenaar ter plekke aan het werk zijn om demonstraties te geven.

Graag verwelkomen wij u op deze dagen.

Hester van Steenis

Ria van Steenhardt Carré - Lamers

Laurent Duplat

Elly Vergeer

Femke Duplat

Heel veel groeten en hopelijk tot snel, *Hester, Ria, Laurent, Elly en Femke.*

Expositie Mieke de Waal

“ Wereldwijd wijde wereld ”

Woensdag 24 augustus t/m woensdag 28 september

Open van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur

Toegang vrij, gratis parkeren

Mieke de Waal woont in Deil en werkte de afgelopen vijftien jaar onder meer aan een nog altijd uitdijende familie van soft sculptures, zachte beelden.

"Hollands welvaren"

In maat variëren de zwevende kunstwerken van piepkleine jurkjes tot meer dan manshoge kimono's. Het zijn poëtische werken: tactiel, schijnbaar kwetsbaar, kleurig, sober van vorm en met een huid waarop veel te beleven is.

Tientallen werken vonden reeds een thuis: variërend van huiskamers van particulieren tot trappenhuizen en entrees van grote organisaties zoals het AMC Amsterdam, de Gezondheidsraad in Den Haag en – dichterbij – GeoFort in Herwijnen.

Elk werk is de drager van een verhaal: bijvoorbeeld over de afhankelijkheid van de mens van de bossen die men met groot gemak kapt; over strijdige verlangens als reislust en geborgenheid; over het geboren zijn op een andere plek dan waar het leven je nu gebracht heeft.

"Eenvoudig wereldbeeld"

Kenmerkend voor het werkproces van Mieke de Waal is dat ze zich – soms maandenlang – verdiept in een bepaald thema en in die maanden haar ideeën en emoties omzet in een of meer soft sculptures.
Ook het feitelijke maakproces verloopt onderzoekend, waarbij ze experimenteert met materialen en technieken.
Ze werkt graag met canvas, landkaart, inkt, acryl, borduursels en andere gevonden materialen

"Baltic Chain"

Mieke de Waal houdt er van als kunst niet-hermetisch is maar open en raadselachtig, als ze vragen oproept. Die vragen kunnen onbeantwoordbaar groot zijn, maar toch de moeite van het verkennen waard.

Wie zijn wij?

Waar komen we vandaan?

Hoe verhouden we ons tot de wereld om ons heen?

"Yes"

Meer is te zien op www.miekedewaal.com

Expositie Open Monumentendag 2016

Astrid van der Werff

en

Christine Los

"Devotie geschreven en gezien"

Vrijdag 2 t/m zondag 11 september

Open van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur

Toegang vrij, gratis parkeren

Het thema van Open Monumenten Dag 2016 'Symbolen en Iconen' is voor "het STROOMHUIS" reden twee iconenschilders uit te nodigen een kleine expositie van iconen in te richten

Astrid van der Werff

Vanaf het moment dat Astrid van der Werff in de zomer van 2008 voor de schilderijen van Giotto, Ghirlandaio en Masaccio stond in de Italiaanse stad Florence had ze de wens om ook te kunnen schilderen als deze oude meesters. De schitterende kleuren, de meesterlijke penseelstreken en de prachtige gezichten maakten diepe indruk.

Voordien maakte ze in opdracht ontwerpen voor glas in loodramen en voerde deze zelf uit. Hierbij geïnspireerd door de speling van het licht op de prachtige kleuren van het glas en het ambacht.

Terug in Nederland ging ze op zoek naar iemand die haar oude schildertechnieken kon leren en kwam ze terecht bij iconenschilder Jan Verdonk.

Hier leerde ze zelf verf te maken van ei, azijn en pigmenten, eitempera genoemd. Een verf met heldere kleuren en een grote kleurkracht.

Geduldig in alle rust systematisch en geconcentreerd te werk te gaan. Dat is al het halve werk. Maar bij tijd en wijle is deze werkwijze bijna onbereikbaar door haast of gedachten aan andere zaken. Pas als tijd geen rol speelt kom je in een flow waarna je soms verstelt staat van je eigen kunnen.

Goede herinneringen heeft ze aan de momenten dat Jan Verdonk al op meters afstand zag dat iets beter zou worden als het net een kwart millimeter anders geschilderd werd.

Geweldige, perfectionistische aanwijzingen waar je natuurlijk wel tegen moet kunnen, maar waardoor je steeds op een hoger plan komt.
Van haar medecursisten leerde ze ook veel. Bestuderen van ieders eigen hand(schrift), kleuren en gezichten.

Jan Verdonk

Die gezichten zijn voor Astrid het hoogtepunt van het werk. Ze kan intens blij worden bij het zien dat een figuur gaat 'leven' bij elk licht wat ze erop zet.
Licht speelt een grote rol. De iconen worden geschilderd van donker naar licht. Hieraan is ook een symbolische betekenis toe te kennen. Elke penseelstreek probeert ze met toewijding neer te zetten.
Iconen worden naar voorbeeld geschilderd. Door ieders eigen handschrift wordt elke icoon weer anders. Astrid zoekt altijd naar voorbeelden van hoge kwaliteit. Op deze iconen van schilders, als Theofanes de Kretenzer, Angelos Akotantos en Viktor ontbreken soms delen door de tand des tijds. Om de ontbrekende delen aan te vullen doet ze eerst onderzoek in

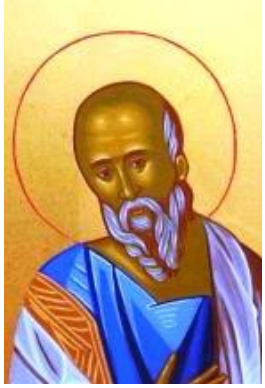

kerken, bibliotheken en musea naar oude mozaïeken, miniaturen en schilderijen waarop te zien is hoe bijvoorbeeld kleding, meubels, houtsnijwerk of boeken eruitzagen.

De iconen worden geschilderd op mahoniehouten panelen waarop een ondergrond wordt aangebracht van krijt en lijm. De ei-tempera combineert Astrid met bladgoud.

Al enkele jaren schildert Astrid iconen in opdracht.
Licht en Tijd zijn voor Astrid grote inspiratiebronnen. Oude technieken en kennis probeert zij in haar werk te behouden en te verbinden met onze tijd. Naast iconen en glas in lood maakt Astrid ook zonnewijzers.

Als er ergens licht tijd en kennis inzit dan zijn het wel zonnewijzers. waarin ook de thema's licht en tijd zitten. De hardstenen zonnewijzer op de kerk in Deil is van haar hand. Hiermee heeft ze in 2015 een eervolle vermelding verdiend tijdens deelname aan de internationale wedstrijd Le Ombre del Tempo van het Osservatorio Astronomico (de Sterrenwacht) Serafino Zani in het Italiaanse Brescia.

Ze is voorzitter van Zonnewijzerroute Geldermalsen en bestuurslid van de Zonnewijzerkring. Astrid woont en werkt in Tricht.

Christine Los-Baxter

Christine Los is in Engeland geboren.

In Sheffield studeerde zij scheikunde en plantkunde en werkte daarna in wetenschappelijk onderzoek.

Later kwam zij naar Nederland met haar Nederlandse man.

Hier werkte zij als vertaler van wetenschappelijke artikelen.

Schilderen is altijd een belangrijke deel van haar leven geweest. Zij schildert en schrijft iconen. Haar inspiratie in al deze vormen van kunst is haar christelijk geloof.

Kunstlezing Paul Bröker

Symbolen en Iconen

Woensdag 7 september

Aanvang 14.00 uur

Entree: € 12,50 (incl. koffie of thee), **reserveren nodig!**

“Symbolen en Iconen. Hoe zijn we daar zonder dat we het ons zelf bewust zijn, door gevormd”.

'Iconen en symbolen': dat is dit jaar het thema van de landelijke Open Monumentendag, komende 10 en 11 september. Paul Bröker, van het kunstgeschiedenis instituut Helikon in Utrecht, geeft als achtergrond bij dit onderwerp een overzicht van de betekenissen van symbolen en iconen voor onze samenleving. Dit tegen de achtergrond van het culturele erfgoed van de West-Europese mens.

Een symbool is daarbij een betekenisdrager: het heeft een **vorm** en daarnaast ook een betekenis. In ons dagelijks leven bepalen symbolen ons straatbeeld met vlaggen en logo's. Veel worden ze ook gebruikt bij de wetenschappen en in **religie** en **kunst.** Iconen behoren daarentegen van oorsprong tot de oosterse kerken. Ze zijn geschilderd op een houten paneel. Dat schilderen van iconen is binnen de oosters-orthodoxe kerk ook een werk waarvoor Gods zegen gevraagd wordt, hetgeen gepaard gaat met gebed en vasten.

Jaarlijkse OPEN Atelierroute, langs 35 Kunstenaars

WaardArt

Vrijdag 30 september

expositie Stroomhuis van 11.00 – 16.30/
opening ateliers van 18.30 – 21.30 uur

Zaterdag 1 oktober van 11.00 – 17.00 uur
Zondag 2 oktober van 11.00 – 17.00 uur

Toegang vrij.

In “het STROOMHUIS” ontvangt u een gratis catalogus met routekaart.

Een lang weekend genieten van beeldende kunst in de gemeenten Geldermalsen en Neerijnen.

In het Stroomhuis is een overzichtstentoonstelling ingericht met van elke kunstenaar een werkstuk. Ook werk van gast-exposanten kunt u in “het STROOMHUIS” bekijken.

Het uitgangspunt om op weg te gaan naar de ateliers van maar liefst 35 kunstenaars.
Hier kunt u een selectie maken en uw route samenstellen als u in het Stroomhuis begint.

De ateliers zijn geopend voor publiek om te ontdekken en te zien hoe de kunstenaar tot haar of zijn kleurkeuze komt, welke techniek gebruikt wordt, wat hen inspireert.
Er kunnen vragen gesteld worden, het creatieve proces kan meebeleefd worden en de eindresultaten zijn te bewonderen.

Natuurlijk kunt u 'en route' ook “het STROOMHUIS” aandoen.

Expositie van drie beeldend kunstenaars

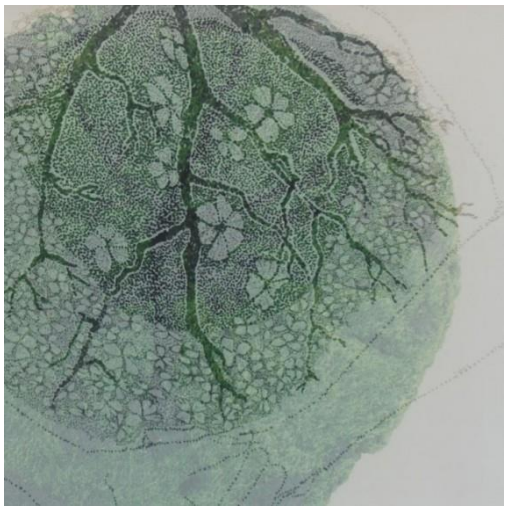

Rina van den Brandt Rinske van Dijk Loes Theunissen

"Versiering van het bestaan"

Dinsdag 4 oktober t/m woensdag 26 oktober

UIT-spanning
het STROOMHUIS
neerijnen

Open van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur

Toegang vrij, gratis parkeren

Rina van den Brandt

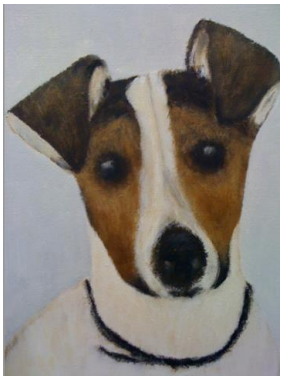

Rina schildert portretten van dieren. Een staatsieportret van het dier op een groot formaat zijn 80 x 100 cm.

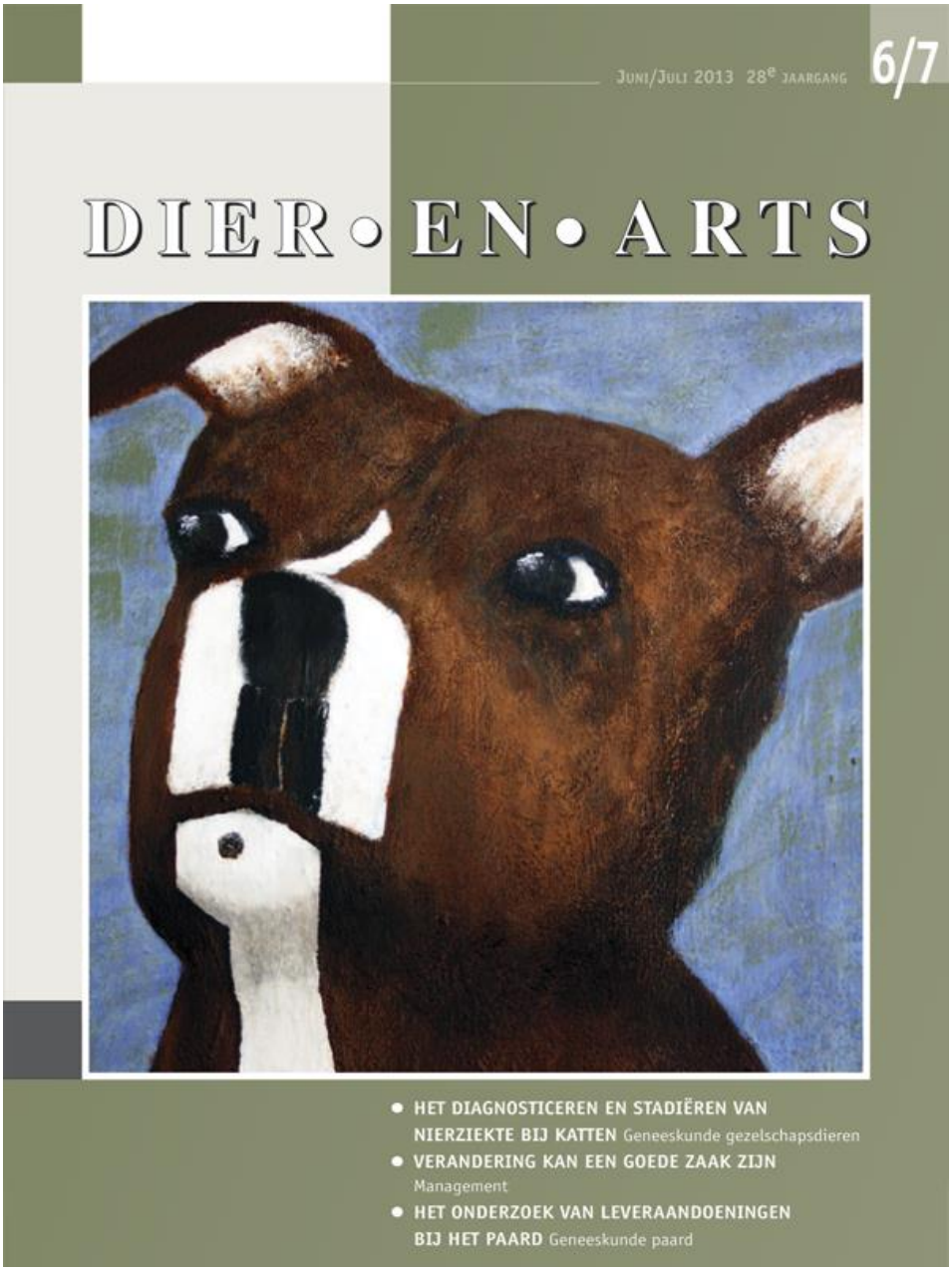

RINA VAN DEN BRANDT

"De kracht van de eenling, de uniciteit motiveert en inspireert me ..."

Rina van den Brandt is projectmanager HRM aan de Universiteit van Maastricht. In 2003 won ze de kunstprijs voor medewerkers.

Uit het verslag van de vakjury:
'Haar goed geschilderde werken tonen ons een kunst die werkt, gedurfd is, op ons af komt. De lichtval is bijzonder. Ondanks de harde vormen zijn de schilderijen niet 'kapot' geschilderd. Opvallend is haar werk omdat het aantoont dat simpele dingen 'een tol, een pot, een paar benen' aanleiding kunnen zijn voor schilderkunstige avonturen. Haar eenvoud is spannend en eigenzinnig, zoals blijkt uit het portret van de hond. Men kan lang naar de schilderijen van Rina van den Brandt kijken.'

'Klara', acryl op linnen, 100 x 80 cm, 2007.

'Jeekie', acryl op linnen, 60 x 40 cm, 2003.

Rina van den Brandt begon haar schildercarriere met abstract werk, gefascineerd door de kracht van 'Das Ding an sich', met een minimalistisch kleurgebruik. Sinds een aantal jaren schildert ze echter ook portretten van dieren, zowel in haar vrije werk als in opdracht.

Hierbij richt ze zich op de authenticiteit van het dier, het eigen karakter naar buiten brengen. Een staatsieportret van het dier op een groot formaat van maar liefst 80 bij 100 centimeter. Door deze grootte hebben de dierenportretten een speciaal effect, die een glimlach bij de toeschouwer teweeg brengt.

Rina werkt met acryl op linnen, met als basis slechts enkele kleuren, veelal een combinatie van ultramarijn, wit, en gebrande omber. Haar inspiratie krijgt ze vaak van haar eigen hond, een kruising schnauzer. In opdracht schildert zij portretten van huisdieren, naar aanleiding van een foto. ■

Voor beschikbare informatie over dit artikel: www.dier-en-arts.nl -> Tijdschrift Online of scan de onderstaande QR-code

Kijk voor meer info op haar website: www.rinavandenbrandt.nl

Rinske van Dijk

"Amor Proximi II" 2014 *"Eyecatcher" 2014* *"Uitzonderlijk II" 2015*

Ik ben beeldend kunstenaar en professioneel verliesbegeleider. De scheidslijn tussen de wereld van de kunst en die van rouw is voor mij niet scherp afgebakend.
Mijn beeldend werk kent verschillende vormen. Steeds is de menselijke aanwezigheid het grondthema. Een belangrijke leidraad voor mij is de zoektocht naar het geheim van waarachtig contact. Ondanks het besef dat dit zich moeilijk vast laat leggen.

De keuze voor de toepassing van een bepaald materiaal of techniek dient als metafoor voor de vele kanten van de aard van het menselijke. Zo maak ik bijvoorbeeld gebruik van transparant textiel, dicht vilt, geleidend koper, gesloten lood en borduursels als lijn etc. Ambachtelijkheid, soms monnikenwerk, is een gegeven in mijn werk.

In beeld verken ik hoe mensen zich verhouden tot elkaar, tot een gebeuren of een plek. We houden vast, vol herinneringen én, gelijktijdig, gaan we vooruit, verwachtingsvol.
Dat kan raken aan thema´s als angst, troost, overgave en transformatie.
In contact schuilt altijd meer dan je ziet of weet: het nieuwe wortelt in het oude en kan helder tevoorschijn komen.

Loes Theunissen

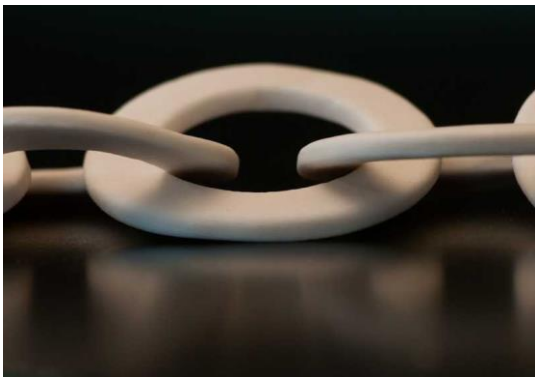

De sieraden van Loes zijn comfortabel om te dragen. De vormen worden met porselein gegoten in handgevormde mallen.

Mozarts beroemde Italiaanse opera, naar Rivierenland vertaald

'Le Nozze', zonder Figaro

Zondag 11 september aanvang 15.00 uur

Entree € 12,50. Reserveren niet nodig

Wat te doen als je met vijf zangeressen en een pianist Mozarts opera 'Le Nozze di Figaro' wil uitvoeren?

Na anderhalf jaar "Rivierenland Klassiek' heeft Stroomhuis Neerijnen een kring van liefhebbers van klassieke muziek opgebouwd. Menig jong talent heeft Stroomhuis als een ideale plek ervaren. Dat smaakt naar meer, en dus doen we wat extra's.

Het theaterseizoen gaat van start met liefst vijf zangeressen en een pianist. Zij hebben de recitatieven (vertellende zang) van 'Le Nozze di Figaro' in het Nederlands vertaald, en af en toe wat dialogen ingelast. En het verhaal enigszins gewijzigd, zodat het geheel precies één uur duurt. De aria's zingen de zangeressen in het Italiaans, begeleid door een goede pianist. Het stuk is humoristisch, maar de dramatiek van een aantal aria's is bewaard gebleven.
De bruiloft is het uitgangspunt – maar niet die van Figaro. In Le Nozze zonder Figaro draait

Barbarina – Ester Ree

het om de bruid. Want als haar aanstaande op het moment suprême niet voor het altaar staat te wachten, is dat voor Susanna nog maar het begin van een middag vol verwarring en drama. Terwijl zij zich vertwijfeld afvraagt waar Figaro blijft, houdt haar (schoon)familie zich bezig met heel andere dingen…

De vijf zangeressen die Le Nozze brengen, kennen elkaar van het Utrechts Conservatorium waar zij allemaal hun zangopleiding genoten. De pianist brengt een ietsje mannelijke invloed.

Het ensemble bestaat uit:

- Barbarina – Esther Ree
- Susanna – Iris van ’t Veer
- La Contessa – Liza Vingerling
- Marcellina – Diana van der Bent
- Cherubino – Esmeralda Schütz
- pianist – Rik Helmes

Regie & script – Esmeralda Schütz
Concept & Nederlandse recitatieven – Iris van ‘t Veer en Esmeralda Schütz

Maak hier kennis met de cast van Le Nozze zonder Figaro!

Barbarina – Esther Ree

Pas tijdens haar vioolstudie aan het conservatorium, ontdekte Esther haar grote liefde voor het zingen en koos uiteindelijk definitief voor de zang. Onder hoede van de Duitse mezzosopraan Annette Kleine heeft ze in 2013 haar Bachelorexamen behaald aan het ArtEZ conservatorium te Zwolle en is zij hier toegelaten tot de masteropleiding. Welke zij in 2015 succesvol heeft afgerond bij zangpedagoge Marjan Kuiper. Esther zingt zowel lied, oratorium, kamermuziek als opera en verzorgt hier regelmatig concerten in. Tot slot verleent Esther graag haar medewerking, als soliste, aan koorproducties en is ze vaste solist in verscheidene cantatediensten in de omgeving Schiedam/Vlaardingen.
Naast haar zangstudie heeft ze als bijvak koordirectie bij Klaas Stok en Harm Jansen gevolgd en heeft ze een zangpraktijk in Zwolle.

Susanna – Iris van 't Veer

Na haar studie Keltische Talen en Cultuur aan de Universiteit Utrecht, begon Iris met klassieke zanglessen en in juni 2013 rondde ze haar Bacheloropleiding Klassiek Zang af bij docente Eugènie Ditewig aan het Utrechts Conservatorium. Tijdens haar studie heeft ze een half jaar in Helsinki, Finland gestudeerd en daar ontstond haar liefde voor het Scandinavisch repertoire. Iris treedt regelmatig op met gevarieerd repertoire op het gebied van Oude Muziek, ensemblezang, Oratorium, Lied- en Opera. Met Le Nozze zonder Figaro komt de wens uit waar het idee van de voorstelling mee begon: het zingen van (een deel van) de rol van Susanna.
Iris geeft verder zangles op privébasis in Utrecht en is sinds september 2015 dirigente van Studentenvrouwenkoor Medusa te Utrecht.

La Contessa – Liza Vingerling

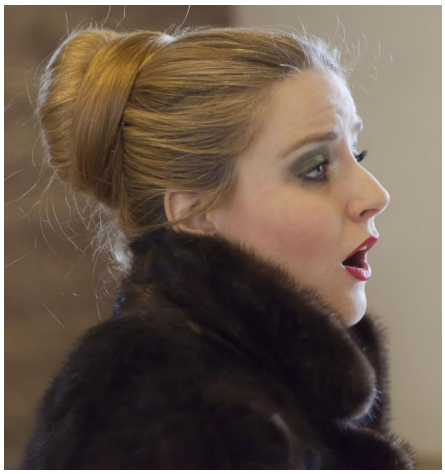

Liza studeerde zowel Logopedie als Klassiek Zang. Zij heeft gestudeerd aan het Utrechts Conservatorium bij Eugénie Ditewig waar zijn in 2011 haar Bachelor behaalde. Liza heeft een warme, donkere sopraanstem en een grote voorkeur voor de meer dramatische rollen. Liza was dan ook meteen enthousiast toen zij gevraagd werd voor de rol van Contessa. In het dagelijks leven werkt Liza als logopediste, zangdocente en zangeres.

Liza heeft een gevarieerd repertoire en zingt zowel opera en lied als oratorium. Ze treedt ook regelmatig op als duo (zang en piano) met haar zus Ella Vingerling.

Marcellina – Diana van der Bent

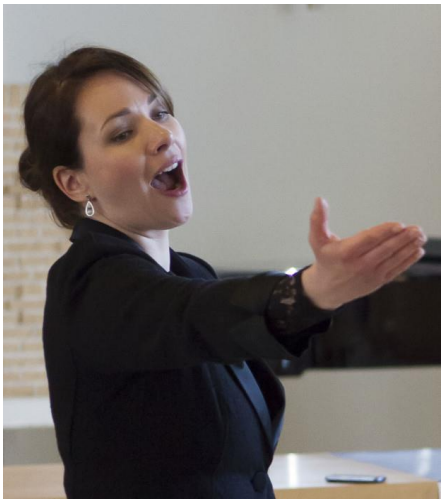

Na in 2006 een baan te hebben gevonden als jurist, koos Diana van der Bent in 2008 alsnog voor een toekomst in de muziek. Na afronding van haar Conservatoriumopleiding in 2012, ging zij op zoek naar haar plek in het muzikale landschap. Dit blijkt er een te zijn van eenheid in verscheidenheid, want hokjes? Die bestaan niet.
In 2015 kwam Diana's zelf getitelde debuut cd uit waarop zij wordt begeleid door jazz-contrabassist Harry Emmery.

Daarnaast bracht zij dat jaar voor het eerst haar programma Van Ramses tot Rossini op de planken, een theatraal muziekprogramma dat inmiddels met een publieksprijs (tweede plaats) en een juryprijs is bekroond. Met Le Nozze zonder Figaro voegt Diana een nieuwe prachtige productie aan haar activiteiten toe.

Cherubino – Esmeralda Schütz

Esmeralda begon op 7-jarige leeftijd met zingen in een kinderkoor. Op diezelfde leeftijd kreeg ze haar eerste pianoles. Ze studeerde Klassiek Zang aan het Utrechts Conservatorium, waar ze in april 2014 afstudeerde met haar Bachelor eindexamenconcert. Tijdens haar studie was ze projectlid van het Nederlands Concertkoor en deed ze mee aan een stageproject van het Groot Omroepkoor. Naast het blijven uitdiepen van haar muzikale mogelijkheden, wil Esmeralda zich verder ontwikkelen als theatermaker. In Londen liep ze stage bij het Finborough Theatre, waar ze verschillende functies bekleedde. Vóór ze aan het script en de regie van Le Nozze zonder Figaro begon, regisseerde ze Expectations, een eenakter waar ze ook co-auteur van is. September 2015 rondde ze haar Bacheloropleiding Amerikanistiek af aan de Universiteit van Utrecht.

Pianist – Rik Helmes

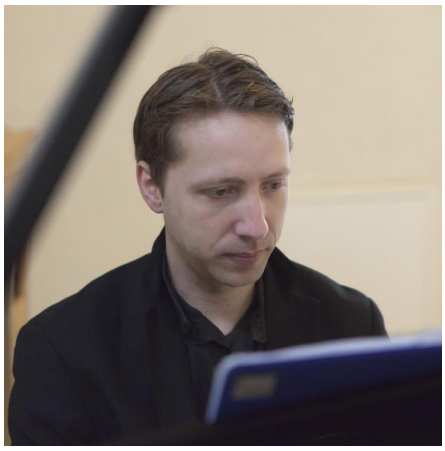

Rik is de onmisbare vaste pianist van Le Nozze zonder Figaro. Al op jonge leeftijd kreeg hij pianolessen en zong hij bij een jeugdkoor, dat hij vanaf 13-jarige leeftijd begeleidde. Veel andere koren en gezelschappen zouden volgen.
Op de Conservatoria van Arnhem en Zwolle studeerde hij piano en liedbegeleiding.
Met een beurs van de Leverhulme Trust volgde hij een postgraduate studie voor repetitor op de Royal Academy of Music in Londen. Daar werkte hij met diverse docenten, dirigenten en regisseurs uit de Londense operawereld.
Op dit moment werkt hij free-lance als pianist/repetitor bij diverse instellingen en verenigingen en coacht/begeleidt hij zangers en koren.

Als pianodocent is hij actief op muziekschool 't Venster in Wageningen en zijn privépraktijk in Arnhem. Eind 2013 was hij als vervangend docent betrokken op de School of Performing Arts in Kathmandu (Nepal).

Zondagmiddagconcert

Zondag 18 september, aanvang 14.30 uur

Entree € 10,- p.p. (incl. koffie en programmaboekje)

Reserveren niet nodig.

"Het STROOMHUIS" organiseert dit jaar opnieuw een serie schitterende zondagmiddagconcerten. Jonge topmusici treden daarbij voor u op.
Het verrassende programma wordt later bekend gemaakt.

Jong toptalent musiceert in Stroomhuis

Elke derde zondag van de maand: Klassieke muziek van topkwaliteit in Stroomhuis Neerijnen!

Steeds treden er jonge, hoogbegaafde topmusici voor u op. De concerten worden altijd vooraf gegaan door een prelude, verzorgd door een getalenteerde heel jonge musicus uit de regio. Ook is er steeds een heel jeugdige presentator. Op grootbeeld live-beelden kunt u in de hele zaal en detail de verrichtingen van de optredende artiesten zien.

Op zondag 20 november 2016 is er als afsluiting opnieuw een 'Grande Finale'. De drie beste musici en presentatoren – zoals ze door het publiek tijdens de eerste zeven concerten werden gekozen – dingen dan naar de jaarlijkse hoofdprijs.

Deze succesvolle formule wordt ook gehanteerd door verschillende andere muziekpodia.
Voor meer info: http://podia-klassiek.nl/info en/of www.stroomhuisneerijnen.nl

Unieke Franse chansons

Bert van den Brink & Gildas Delaporte

Feuilles volantes, Chansons de poètes

Woensdag 5 oktober

Aanvang: 20 uur, entree € 12,50

Reserveren niet nodig.

Genieten van unieke Franse chansons,

gecreëerd en vertolkt door een heel bijzonder duo.

De uit Frankrijk afkomstige bassist en beiaardier Gildas Delaporte is door zijn grote passie voor de Franse poëzie en chansons op het idee gekomen muziek te componeren bij de teksten van een groot aantal gedichten.

Bij veel muziekliefhebbers behoeft Bert van den Brink geen introductie. En dat geldt zeker hier in Neerijnen, de gemeente waar Bert zelf woont. Voor de Stroomhuis-bezoekers behoort hij tot de musici die er regelmatig optreden. Cum laude afgestudeerd als klassiek pianist, ontving Bert bijvoorbeeld in 2007 de prestigieuze VPRO/Boy Edgar prijs.

Hij is buiten zijn muzikale virtuositeit ook bijzonder veelzijdig als pianist, organist en accordeonist.

Het optreden van Gildas en Bert van den Brink doet ons zo aan het eind van de nazomer denken aan de klank van traditionele Franse chansons.
De instrumentatie en de taal zijn vertrouwd, de composities nieuw.

Delaporte schreef zelf de tekst voor één chanson over Etty Hillesum, bekend geworden door haar oorlogsdagboek. Andere teksten zijn onder meer van Victor Hugo, Charles Beaudelaire en Marceline Desbordes-Valmore.

Bert van den Brink is bekend van zijn werk met o.a. Thomas Oliemans, Toots Thielemans, Chet Baker en Jules de Corte.

Gildas Delaporte is naast stadsbeiaardier van Oudewater, Geldrop en Schijndel, ook contrabassist bij Philharmonie Zuid Nederland.

Bert van de Brink maakte naam als jazzpianist en verbindt op speelse wijze verschillende muzikale stijlen, waarbij hij als geen ander afrekent met het 'hokjesdenken' binnen de muziek.

Uitgelicht

Cursussen hout- en marmerimitatie bij ROC Rivor

Hout- en Marmerimitatie 1: Basiscursus

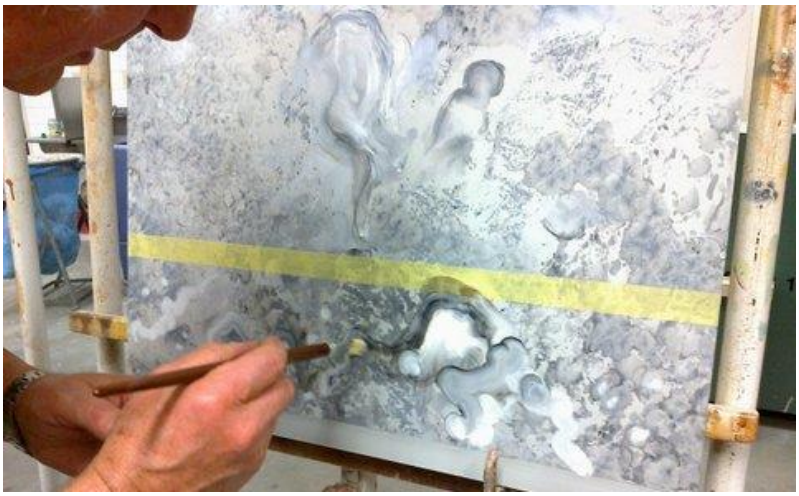

Uitgangspunt bij een hout- of marmerimitatie is dat het uiteindelijke resultaat niet van het echte materiaal te onderscheiden is. Vooral dure en/of niet meer of moeilijk te verkrijgen hout- en marmersoorten worden geïmiteerd.

Houtimitaties worden o.a. toegepast voor deuren, kasten, kerkbanken, lambriseringen, en schouwen. Marmerimitaties voor lambriseringen, vloeren, pilaren en schoorsteenmantels.

In de basiscursus maakt u kennis met het imiteren van een hout- en marmersoort. Deze cursus is met name interessant voor de professionele huisschilder maar kan ook gevolgd worden door particulieren.

De basiscursus hout- en marmerimitatie bestaat uit vijf avonden van drie uur en is inclusief materiaal en het gebruik van gereedschap. De ondergrondpanelen worden door het ROC Rivor in de juiste kleur verstrekt.

De technieken die u in deze basiscursus leert zijn:

- Imitatie van Teakhout
- Imitatie van Napoleon-gris

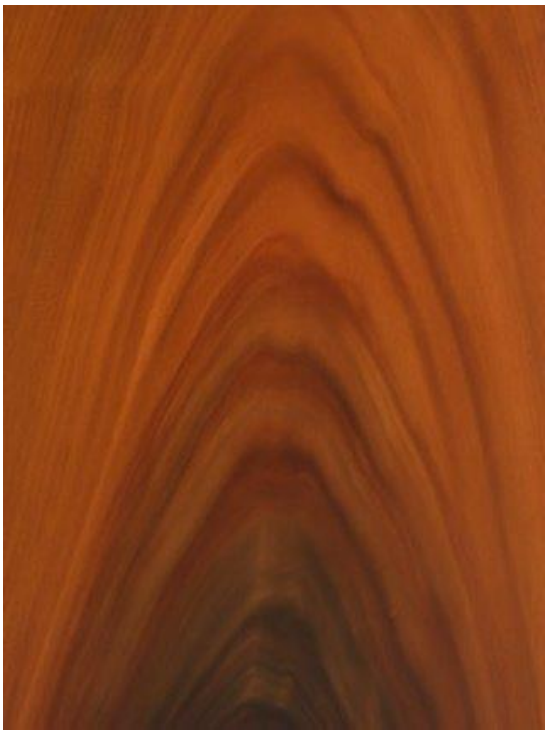

Ook aan het verzorgen van het gereedschap wordt aandacht besteed.

U maakt van Teak en Napoleon-gris een paneel, afmeting 600 x 800 mm welke u mee naar huis kunt nemen.

De kosten voor deze basiscursus hout- en marmerimitatie bedragen € 175,-.
De cursuslocatie is: Poppenbouwing 3b in Geldermalsen.

Hout- en Marmerimitatie 2: Vervolgcursus

Deze cursus kan gevolgd worden door cursisten die de basiscursus hebben gevolgd.
Tijdens de vervolgcursus hout- en marmerimitatie gaat u verder met technieken die u geleerd heeft in de basiscursus, echter wel met een andere hout- en marmersoort. De vervolgcursus hout- en marmerimitatie bestaat uit vijf avonden van drie uur en is inclusief materiaal en het gebruik van gereedschap. De ondergrondpanelen worden door het ROC Rivor in de juiste kleur verstrekt.

De technieken die u in deze vervolgcursus leert zijn:

- Imitatie van Eiken draad
- Imitatie van Eiken klos
- Imitatie van Wit marmer

Ook aan het verzorgen van het gereedschap wordt aandacht besteed.

U maakt van eiken en witmarmer een paneel, afmeting 600 x 800 mm welke u mee naar huis kunt nemen.

De kosten voor deze vervolgcursus hout- en marmerimitatie bedragen € 245,-.

De cursuslocatie is: Poppenbouwing 3b in Geldermalsen.

Hout- en Marmerimitatie 3: Gevorderden cursus

Deze cursus kan gevolgd worden door cursisten die al enige ervaring hebben in imiteren van hout- en marmersoorten. De gevorderden cursus hout- en marmerimitatie bestaat uit tien avonden van drie uur. De ondergrondpanelen worden door het ROC Rivor in de juiste kleur verstrekt. Om deze panelen voor te bereiden dient u bij aanmelding twee houtsoorten en twee marmersoorten op te geven welke u wilt imiteren.

Bij de gevorderden cursus kunt u o.a. kiezen uit de volgende technieken:

- Imitatie van Eiken draad, klos en spiegel
- Imitatie van Teak
- Imitatie van Grenen
- Imitatie van Mahonie
- Imitatie van Wit marmer
- Imitatie van Napoleon Rouge
- Imitatie van Porte-d'Or
- Imitatie van Ver-de-mer

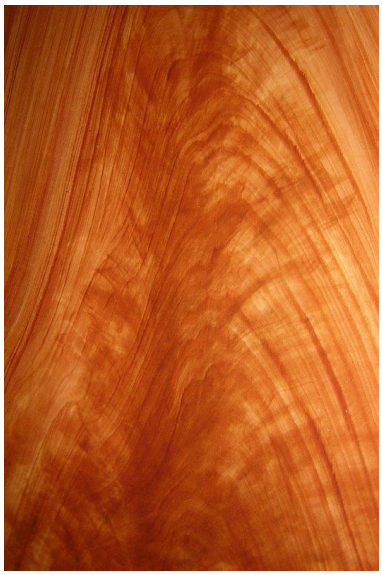

Ook aan het verzorgen van het gereedschap wordt aandacht besteed.

U maakt een of twee houtimitaties en een of twee marmerimitaties op een paneel, afmeting 600 x 800 mm welke u mee naar huis kunt nemen.

De kosten voor deze vervolgcursus hout- en marmerimitatie bedragen € 395,-*

De cursuslocatie is: Poppenbouwing 3b in Geldermalsen.

** U kunt de gevorderden cursus hout- en marmerimitatie meerdere keren volgen om nog meer ervaring op te doen.*

Bij een deelname van zes cursisten wordt de cursus gestart (eventueel een combinatie van basis-, vervolg- en gevorderdencursus).
U ontvangt na afronding van de gevorderder cursus een certificaat.

Indien u vragen heeft over de cursussen hout- en marmerimitatie kunt u contact opnemen met: Ingrid van Kleef; 0344-656280 (ma, di, do) of mailen naar ingridvankleef@rocrivor.nl

" Frans Gort in beeld "

Sleeuwijk, is de woonplaats van de succesvolle beeldend kunstenaar Frans Gort.
Aan huis heeft hij zijn atelier, waar hij de basis legt voor zijn bronzen beelden.
Frans doorliep diverse cursussen ruimtelijk vormgeven bij erkende beeldhouwers en maakte zich het vervaardigen van mallen en brons gieten eigen bij bronsgieters.

Brons is van oudsher een materiaal dat menig ambachtsman en kunstenaar heeft geïnspireerd. Rond 1500 voor Christus maakten de Egyptenaren al bronzen beeldjes. Eeuwenlang werden deze volgens een eenvoudige methode gemaakt (cire-perdue). Nog steeds wordt het beeld op identieke wijze vervaardigd. Geboetseerd in was, wordt het beeld voorzien van aangiet- en ontluchtingskanalen en in een mal van gips en gravel opgenomen. In een oven wordt de was uit de mal gesmolten, waarna de holle ruimte worden gevuld met vloeibaar brons van circa 1150 graden Celcius. Na stolling wordt de mal kapot geslagen en blijft de bronzen vorm over. De kanalen worden verwijderd (geciseleerd) en het beeld wordt op kleur gebracht met behulp van zuren en hitte.

Beelden en situaties die Frans op straat, in de natuur en elders oppikt, vormen voor hem het uitgangspunt bij het driedimensionaal vormgeven. Hoewel hij ook in steen hakt, boetseert bij voornamelijk in was om vervolgens via de “verloren was methode” tot een bronzen sculptuur te komen in de gieterij “De Smelterij” in Veen.

Uitgezonderd het gieten, voert hij het gehele proces zelf uit, inclusief het patineren.

Zijn werk is momenteel te zien in de galeries:

- Gerda Elfring Wijk bij Duurstede
- Artacasa Amsterdam
- De Hollandsche Maagd Gouda
- Artihove Bergschenhoek
- ’t Arthuus Loenen (Gld)

Om de prijs laag te houden maakt hij naast unica, van sommige beelden rubber mallen, zodat hij meer gietingen (max. 8) kan doen.

Naast eigen werk voert Frans met plezier en enthousiasme, in samenspraak met klant, opdrachten uit.

Website: home.solcon.nl/fcgort

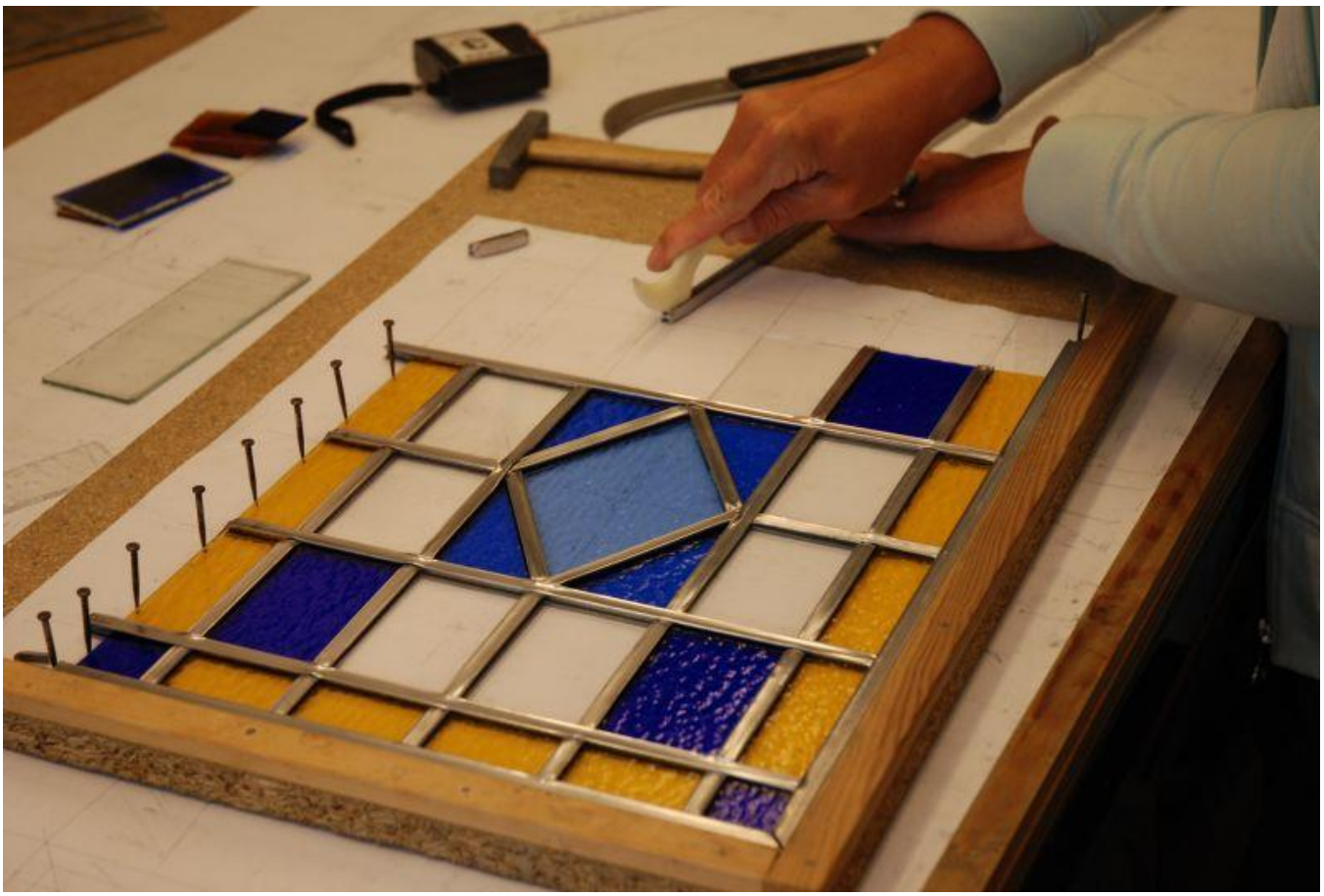

Glas-in-lood 1: Basiscursus

De basiscursus glas-in-lood bestaat uit vijf avonden van drie uur.

Na afloop van deze cursus bent u in staat om een eenvoudig glas-in-lood raam met rechte lijnen te maken.

De technieken die u in deze basiscursus leert zijn:

- Het opspannen van een tekening op het glas-in-lood werkbord;
- Het inkleuren en nummeren van de tekening;
- Het op maat snijden van de verschillende kleuren glas;
- Het bijslijpen van het gesneden glas;
- Het strekken en snijden van loodprofiel;
- Het glas in het lood plaatsen;
- Het strijken van het loodprofiel;
- Het solderen en het eventueel kitten van het glas-in-lood raam;
- Het patineren, verouderen van lood.

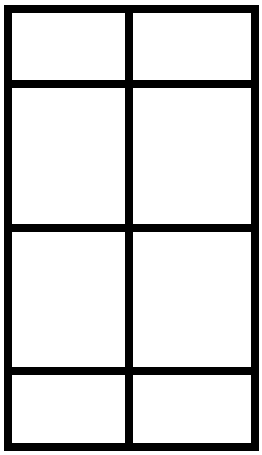

De eerste cursusavond bestaat uit het maken van een klein oefenwerkstuk met acht ruitjes. Voor deze opdracht wordt een tekening verstrekt.

Na dit oefenwerkstuk maakt u een glas-in-lood raam, afmeting ca. 380 x 500 mm, welke u mee naar huis kunt nemen.

U kunt kiezen uit vier voorbeeldtekeningen, vergelijkbaar met onderstaande foto's.

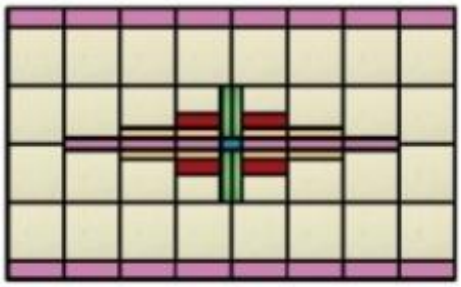
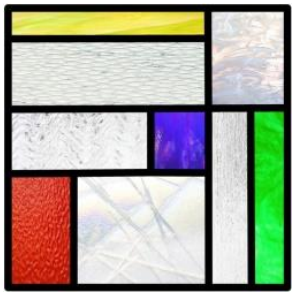
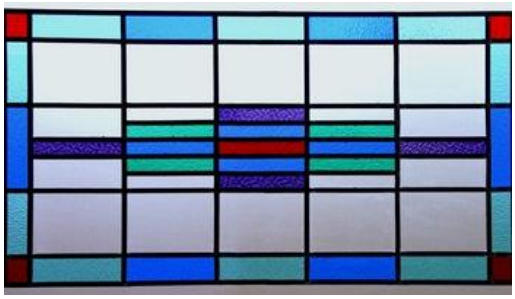

De kosten voor deze basiscursus glas-in-lood bedragen € 175,-.

De cursuslocatie is: Poppenbouwing 3b in Geldermalsen.

Glas-in-lood 2: Vervolgcursus

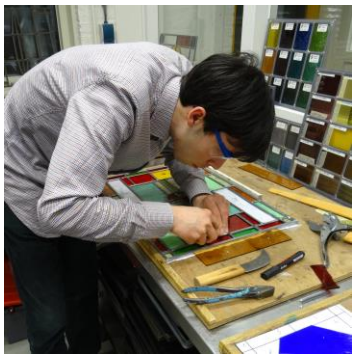

Deze cursus kan gevolgd worden door cursisten die de basiscursus hebben afgerond.

Tijdens de vervolgcursus glas-in-lood gaat u verder met hetgeen u geleerd heeft in de basiscursus. Deze cursus bestaat uit vijf avonden van drie uur.

Na afloop van deze cursus bent u in staat om een eenvoudig glas-in-lood raam met rechte, schuine en gebogen lijnen te maken.

De tijdens de basiscursus geleerde technieken, worden verder uitgebreid.

U leert de volgende aanvullende technieken:

- Knippen van papiersjablonen;
- Glassnijden / zagen in gebogen en schuine vormen;
- Gebogen en schuine glasvormen in het lood plaatsen.

U maakt één of twee glas-in-lood ramen, afmeting ca. 380 x 500 mm, welke u mee naar huis kunt nemen.

U kunt kiezen uit vijf voorbeeldtekeningen, vergelijkbaar met onderstaande foto's.

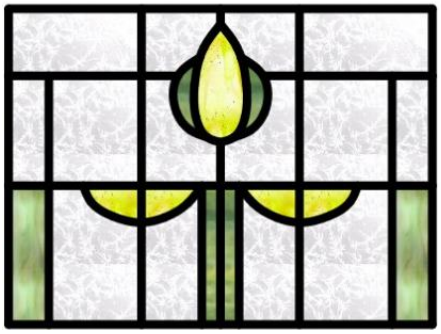
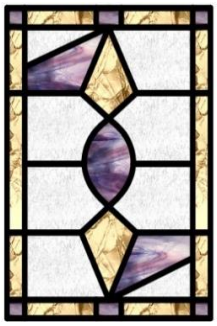
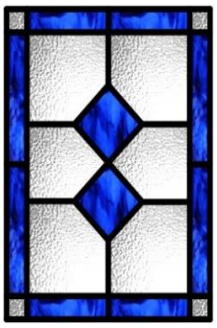

De kosten voor deze vervolgcursus glas-in-lood bedragen € 245,-.

De cursuslocatie is: Poppenbouwing 3b in Geldermalsen.

Glas in lood 3: Gevorderden cursus

Tijdens de gevorderden cursus maakt u een eigen ontwerp en tekening voor een glas-in-lood raam.

Deze cursus bestaat uit vijf avonden van drie uur.

Na afloop van deze cursus bent u in staat om zelfstandig een glas-in-lood raam met rechte-, schuine- en gebogen lijnen te maken.

Tijdens de gevorderden cursus wordt, naast het geleerde in de basis- en vervolgcursus, aandacht besteed aan:

- Het maken van een ontwerp;
- Het meten en bepalen van de glas-in-lood raam in een kozijn;
- Het tekenen van een glas-in-lood tekening;
- Het werken met loodprofiel met stalen kern;
- Het werken met y loodprofiel voor het glas-in-lood plaatsen in een dubbelglasraam;
- Ook wordt er aandacht besteed aan vormgeving en kleur.

U ontwerpt en maakt een glas-in-lood raam, afmeting ca. 450 x 600 mm, welke u mee naar huis kunt nemen. U krijgt bij het ontwerpen advies van de docent.

Wellicht inspireren u onderstaande voorbeelden voor een ontwerp:

De kosten voor deze vervolgcursus glas-in-lood bedragen € 245,-*

De cursuslocatie is: Poppenbouwing 3b in Geldermalsen.

** U kunt de gevorderden cursus glas-in-lood meerdere keren volgen om nog meer ervaring op te doen.*

Bij een deelname van zes cursisten wordt de cursus gestart. (eventueel een combinatie van basis-, vervolg- en gevorderdencursus).

Indien u vragen heeft over de cursussen glas-in-lood kunt u contact opnemen met: Ingrid van Kleef; 0344-656280 (ma, di, do) of mailen naar ingridvankleef@rocrivor.nl

" Heb het leven lief, als de storm wind komt en als de lente komt en verberg je niet … " *door Ennio Drost*

Dat was het thema lied van afgelopen seizoen in onze dansschool Dance Enn'Joy. Een liefdes lied voor het leven. Want daar hebben we eens bewust bij stilgestaan.

Het was weer een bewogen en bijzonder dansseizoen. We hebben dit jaar weer 2 voorstellingen mogen maken. De eerste hebben we opgevoerd in mei en heette; 'De Verandering, De dans van jou leven'. En vertelde het verhaal van een klein meisje die een vrouw werd en hoe die vrouw ook weer een vrouw op de wereld zet. Ja, inderdaad een soort eerbetoon aan de vrouw. Want zeg nou zelf, wie of wat zijn we zonder de vrouw, de zus, de moeder. Het was ook een eerbetoon aan onze moeders en die hebben we dan ook goed in the spotlight gezet. Een aantal jaar geleden overleed mijn moeder en toen al droomde ik ervan een voorstelling voor haar en alle andere moeders te maken.

Dat is nu gebeurd en deze voorstelling liep over in de 2e voorstelling genaamd; Oud & nieuw, Omdat het altijd weer lente wordt'. Wat mij betreft de mooiste en meest persoonlijke tot nu toe. 10 jaar geleden droomde ik ervan om een show te maken over de 4 seizoenen. En ook die droom ging dit jaar in vervulling.

De vrouw uit de vorige voorstelling kreeg in deze show ook nog een zoon. Hij ging al dansend dwars door de vier seizoenen heen, opzoek naar de zin van het leven. Verschillende thema's kwamen aan bod. Van verlies tot vriendschap, van pijn en vreugde, tot liefde en woede. Lijkt het leven op zich ook niet op de vier seizoenen? Daarom was het zo mooi dat die kringloop van het leven ook in deze voorstelling verwerkt zat. Met als eindboodschap: Hoe hard het ook stormt of hoeveel regen er ook valt, onthoud dat het altijd weer lente wordt.

Dat is ook mijn boodschap voor jullie. Hoe moeilijk het leven soms ook is, dit seizoen gaat voorbij. De zon zal weer gaan schijnen en het zal beter worden. Ik kan het weten. Ik heb al die seizoenen doorleeft en zal ze zeker nog eens moeten doorleven. Maar ik durf het leven aan want ik weet, ik ben niet alleen. Liefde zelf gaat met ons mee en zal ons dragen ons helpen en bijstaan. Ons brengen naar onze bestemming. Wat of waar dat dan ook zal zijn.

Alsof Liefde zelf een lied over ons zingt en ons aanmoedigt: Durf te leven, maak er hier iets onvergetelijk moois van. Het is je immers nu gegeven. En is het zwaar dan weten we dat het uiteindelijk goed zal komen. Want ja, het wordt hoe dan ook altijd weer lente.
We zien uit naar onze nieuwe dansseizoen waarin we weer dansend een nieuw avontuur zullen beleven. Een avontuur boordevol wonderen. Maar daarover volgende keer weer meer.

Onthoud, verberg je niet, wees je onmisbare mooie zelf en heb het leven lief...

heel veel liefs en blessings,

Ennio Drost.

website : http://www.dance-ennjoy.nl/over-ons.html e-mail: dance-ennjoy@live.nl

Over Dance Enn'Joy

Ennio Drost is een enthousiaste dansdocent die danst vanuit zijn hart. Het is zijn passie om zijn vreugde voor dans met jong en oud te delen.

Op zeven-jarige leeftijd is hij begonnen met dansen en is sindsdien nooit meer gestopt. In 2012 studeerde hij af aan de Utrechtse Dansacademie. Hij is niet alleen dansdocent, maar hij is ook werkzaam als choreograaf, uitvoerend danser en danscoach. Zijn doel is om vreugde en hoop terug te brengen in de levens van de mensen met wie hij danst. Want dat is wat dansen doet.

In oktober 2012 is hij gestart met het geven van danslessen onder zijn eigen naam Dance Enn'Joy.
Hij ziet uit naar wat de toekomst hem verder nog zal brengen.

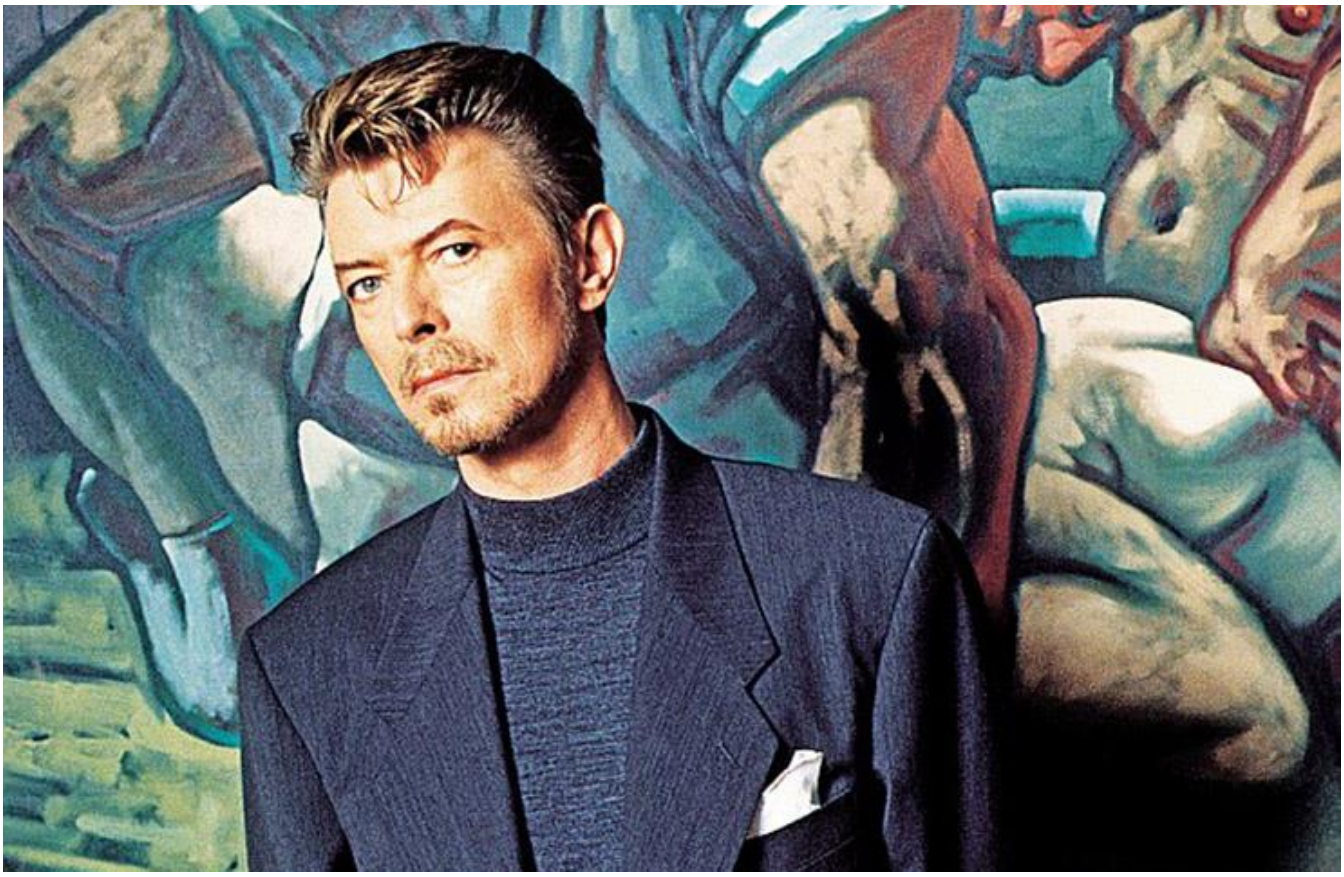

David Bowie voor het schilderij “Croatian and Muslim ” door Peter Howson

“ Kunstcollectie David Bowie “

De kranten die schreven over de dood van David Bowie noemden hem niet alleen een musicus, uitvoerder, stijlicoon en kunstenaar, maar ook een kunstverzamelaar.
In 1998 zei Bowie tegen de New York Times: "Kunst is het enige wat ik ooit wilde bezitten”
“De meerderheid van mijn verzameling is van Britse kunstenaars, en stamt uit de 20ste eeuw, " vertelde hij aan de New York Times.

Het meest bekende werk is het controversiële schilderij uit 1994 van de Schotse schilder Peter Howson's met als titel “Croatian and Muslim ”

Howson, maakte als erkende oorlogskunstenaar in opdracht van het Imperial War Museum in Londen ongeveer 200 tekeningen en schilderijen tijdens een reis door het door oorlog verscheurde Bosnie. Hij kwam getraumatiseerd terug van deze reis.
Het Imperial War Museum had Howson weliswaar opdracht gegeven tot het maken van werk over deze oorlog, maar besloot toch om het werk “Croatian and Muslim ” niet aan te kopen vanwege het choquerende onderwerp, ondanks protesten van de curator van het museum.
Angela Weight(curator) vertelde de pers dat het schilderij juist dat weer geeft wat in Bosnië is gebeurd, maar het mocht niet baten. Het werk werd niet aangekocht.

Bowie zag zijn kans schoon en kocht het schilderij tijdens de expositie in het Imperial War Museum. Hij betaalde er £ 18,000 (Engelse ponden) voor.
De zanger beschrijft dit werk als het meest provocerende en suggestieve werk dat hij kent.
Bowie staat voor dit schilderij (zie foto boven) Afgebeeld worden twee mannen die een Moslim vrouw verkrachten en haar met het hoofd in het toilet duwen.

Bowie gaf ook leningen om tentoonstellingen van de grond te krijgen voor o.a. William Nicholson (1930), Peter Lanyon (1950), en Patrick Caulfield (1970).

William Nicholson

Peter Lanyon

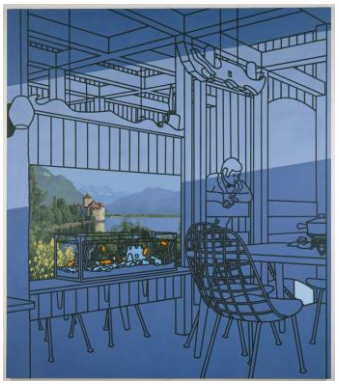

Patrick Caulfield

Bernard Jacobson

De kunstdealer die in die tijd het dichtst bij Bowie stond was Bernard Jacobson, een specialist in Moderne Britse kunst. Hij verteld " In het midden van de jaren tachtig, begon Bowie interesse te krijgen in gedeconstrueerd figuratief houtsnijwerk en bezocht galeries. Niet lang daarna ontwikkelde hij een interesse in andere kunstvormen" Volgens Jacobson was Bowie een gepassioneerd kunstliefhebber met een fantastisch oog voor bijzondere kunstwerken. Hij las veel en leerde snel.

Hij kocht werk van grote Britse kunstenaars zoals Ben Nicholson, Stanley Spencer, David Bomberg, Leon Kossoff en Frank Auerbach, maar ook van de toen minder bekende - Euan Uglow, Victor Willing en William Tillyer. Hij kocht ook een heleboel op veilingen. "

Ben Nicholson *Michael Ayrton "Romeinse acteur "*

Peter Shire

Damien Hirst "Beautiful, shattering, slashing, violent, pinky, hacking, sphincter painting", 1995

Jean Michel Basquiat "Air Power"

In de jaren negentig waren Bowie en zijn toenmalige kunst adviseur Kate Chertavian regelmatige deelnemers aan de Britse moderne kunst verkoop van Londen.
Bowie kocht daar tientallen schilderijen en beeldhouwwerken. In oktober 1993 verwierf hij een zeldzame neo-romantische gouache door St Ives kunstenaar Bryan Wynter, waarvoor hij een record bedrag van £ 11.270: betaalde, vijf keer de schatting.

De maand erop, kochten ze 11 moderne Britse werken op een veiling; waaronder een van de figuratieve kunstschilder William Scott, het meisje bij een tafel , waarvoor hij £ 45.500, betaald.

Schilderij William Scott, "Meisje aan de tafel"

De nadruk lag op figuratieve kunst in al zijn moderne gedaantes. Het boodschappen lijstje voor de volgende maand omvatte twee van Ivon Hitchens waterrijke landschappen; een Carel Gewicht. (één van de oudere kunstenaars) Een stijlvol kostuum ontwerp door Christopher Wood en een tweekoppige bronzen beeld van Michael Ayrton , met als titel Roman Acteur. De laatste twee, gekocht voor minder dan £ 2000 per stuk, waren duidelijk stage-gerelateerd, maar de rest vertoonde een indrukwekkende begrip van de verschillende stromen door de Britse kunst. Als hij echt iets wilde, was Bowie bereid om ver te gaan.

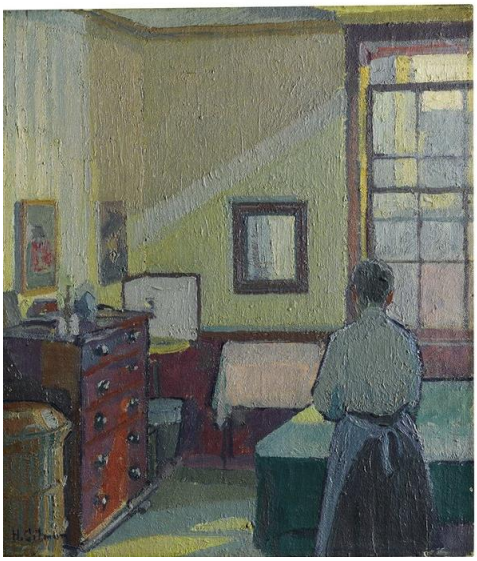

Harold Gilman "Interieur mevrouw Mounter"

"Portret van Iggy Pop geschilderd door David Bowie"

Andere werken die hij op pikte waren sculpturen van Eduardo Paolozzi en van Barbara Hepworth's assistent Denis Mitchell, schilderijen van Graham Sutherland en de St Ives kunstenaars Terry Frost en Alexander MacKenzie.

Bron: New York Times

" Sotheby veilt Bowie Collectie in november 2016 "

Een deel van de kunstcollectie van de in januari overleden zanger wordt geveild. Bowie studeerde kunst en design voordat hij beroemd werd en noemde zichzelf „een obsessieve en verslaafde verzamelaar". Zijn verzameling is groot en bijzonder.

Zo zitten er kunstwerken van beroemde kunstenaars als Damien Hirst en Henry Moore tussen, maar ook zo'n honderd meubelstukken van designers. David Bowie kocht de kunstwerken het liefst rechtstreeks van de kunstenaars. Uit pure liefhebberij en niet als investering, aldus The Guardian.

De familie van Bowie laat in november vierhonderd stukken veilen door het bekende veilinghuis Sotheby's. De opbrengst wordt geschat op zo'n 10 miljoen pond (12 miljoen euro), maar kan vanwege de bekendheid van de popster weleens fors hoger uit vallen.

Oliver Barker, voorzitter van Sotheby's Europa: „Eclectisch, geïmproviseerd en ingetogen: David Bowie's collectie geeft een uniek inzicht in de wereld van een van de grootste creatieve geesten van de twintigste eeuw."

" Gespot door KUNSTstof "

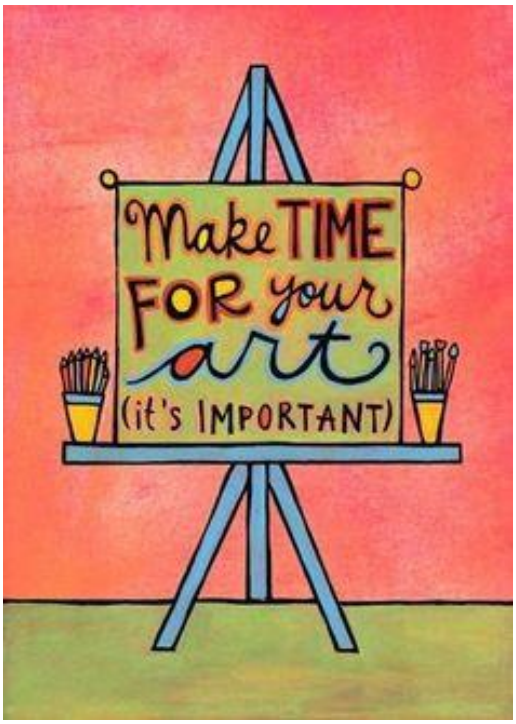

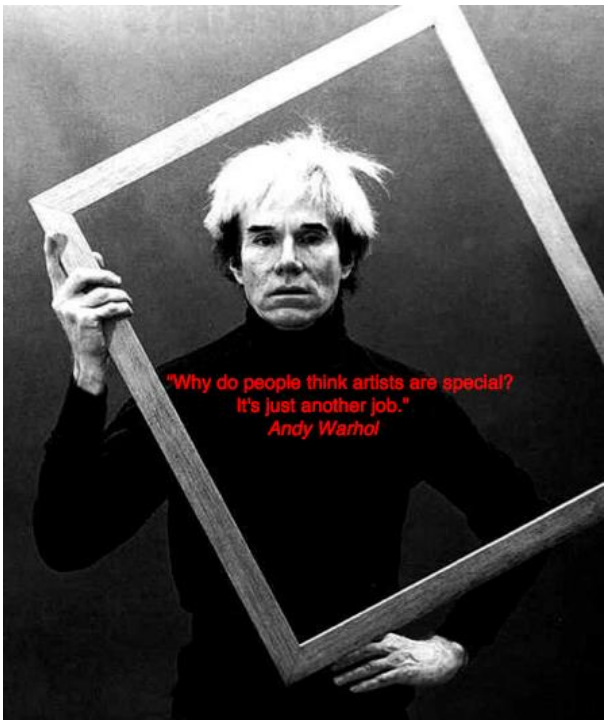

“ Schoenen op de Donaukade “

door Sylvia Bosch

Schoenen op de Donaukade is een gedenkteken in de Hongaarse hoofdstad Boedapest. Dit monument ligt aan de kade van de Donau en op deze plek zijn over een lengte van veertig meter, zestig paar metalen schoenen te vinden die op de rand van de kade staan. Zo'n tien meter hierachter is een zeventig cm hoge bank te vinden.

Het monument is geplaatst ter nagedachtenis aan de Joden die langs de oever van de Donau zijn gefusilleerd tijdens de pogroms die door de Pijlkruisers, een met nazi-Duitsland sympathiserende beweging, werden uitgevoerd.

De Joden werden eerst gedwongen om hun schoenen uit te trekken en vervolgens op de rand te gaan staan. Hierna werden ze doodgeschoten waarna ze in de rivier vielen en door de stroming werden meegenomen.

Dit monument is gemaakt door Can Togay en Gyula Pauer en werd onthuld in 2005.

" Jaargetijdenmuziek, soms 'verstopt' onder heel andere titels "

door Rob Witteveen

In vervolg op de Russische jaargetijdenmuziek van Tsjaikofsky en Glazunov (zie vorige keer) en als afsluiting van deze serie voor KUNSTstof-magazine, presenteer ik u toch nog vier componisten die de vier seizoenen, soms onder verkapte titels, op aansprekende en onderhoudende muziek hebben gezet. Niet alleen deze artikelenserie vormt een cyclus, ook de laatste (mij) bekende klassieke jaargetijdenmuziek (van Milhaud) sluit cyclisch af zoals het met Vivaldi begon: met vier concerten voor solo-instrument en kamerorkest die elk een seizoen verklanken.

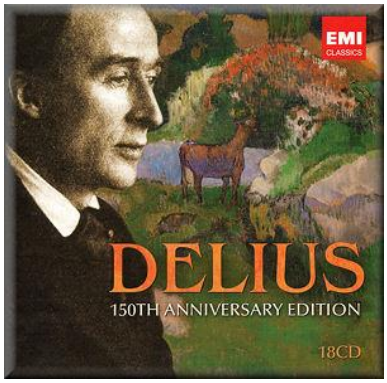

Na Glazunov krijgen we chronologisch eerst met Frederick Delius (1862-1934) te maken. Delius is een moeilijk te plaatsen figuur, zowel in zijn romantisch-impressionistische muziek als in zijn afkomst en levenswijze. Delius klinkt in zijn muziek uitgesproken Engels, maar was zelf nauwelijks een Engelsman of Brit. Hij is van Duitse afkomst en zijn muzikale opleiding ontving hij ook in Duitsland, waar je in zijn muziek (gelukkig) niks van terug hoort. Delius woonde echter in zijn jonge jaren in Amerika, waar hij op een katoenplantage van zijn vader werkte.

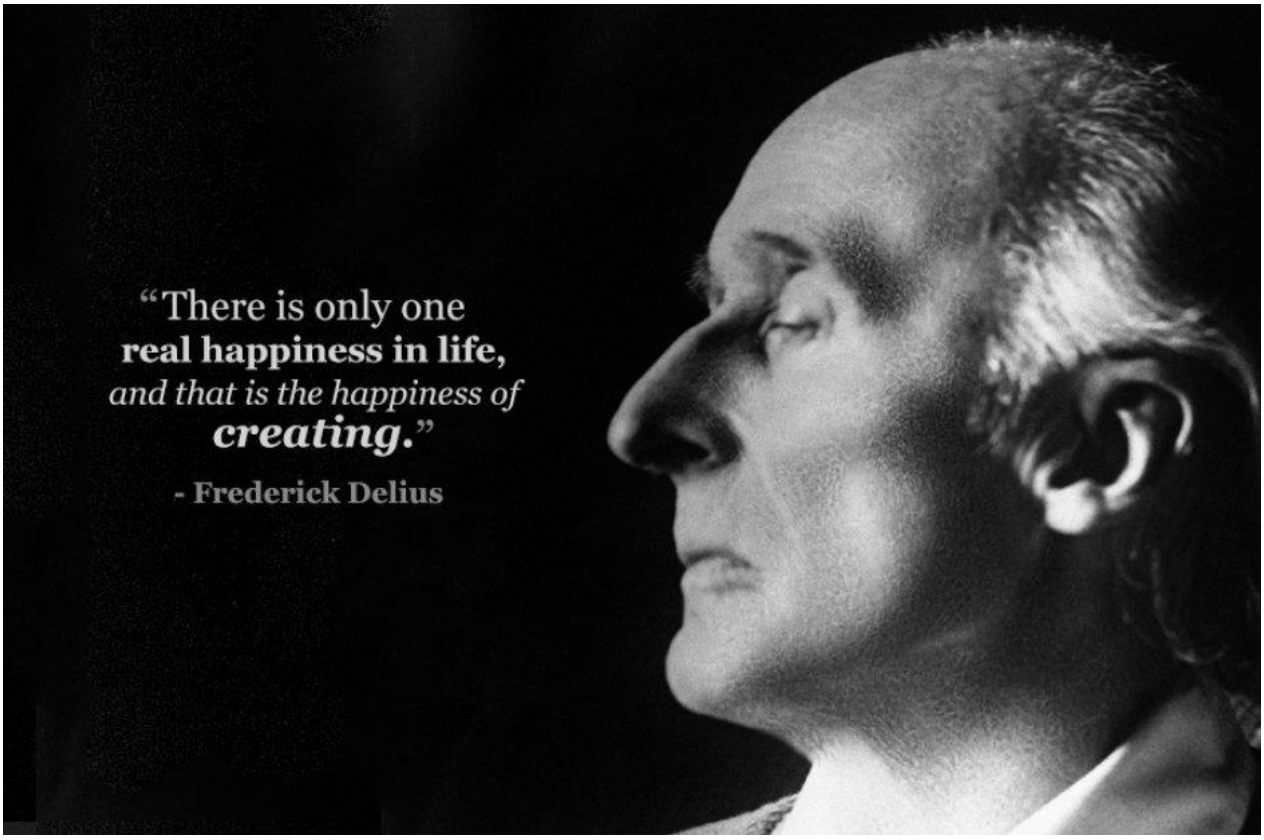

Vervolgens koos hij ervoor om in Frankrijk te gaan leven, teruggetrokken op een eiland ergens in de Seine, niet ver van Parijs. Voorts was hij bevriend met Grieg, een Noorse componist van Schotse afkomst (Grieg was de familienaam in Schotland) én met Percy Grainger, een Australiër die in Engeland kwam wonen maar later naar Amerika vertrok. Delius was dus een zeer internationale figuur.

Muzikaal rampjaar 1934 in Engeland

Delius overleed in 1934, hetzelfde jaar waarin de Engelse componisten Elgar (ouder) en Holst (jonger) overleden – en trouwens in Nederland ook Koningin Emma én Prins Hendrik, maar dat terzijde. Een muzikaal rampjaar voor Engeland, maar het kan nog erger (zie verderop). Delius schreef graag muziek waarin de lente en vooral de zomer figureert, maar daarover meer in de volgende aflevering over de 'losse' jaargetijden. Nu komt zijn vier jaargetijdenmuziek aan de orde, die is verschenen onder de titel 'North Country Scetches' uit 1913/1914. Delius componeerde graag pastorale (landelijke, maar ook landerige) muziek, en inderdaad schetst zijn muziek het landschap en de stemming die dat in een bepaald jaargetijde oproept.

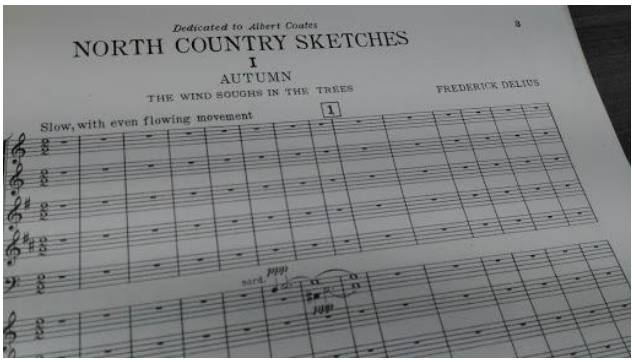

‘North Country Scetches’ (‘’Noordelijke ofwel Noordse Plattelandsschetsen’) bevat vier delen waarbij, heel afwijkend, met de herfst wordt begonnen en de zomer in het midden wordt gelaten. Deel 1 heet ‘Autumn: The Wind Soughs in the Trees – Slow, with even flowing movement’. Deel 2 is getiteld ‘Winter Landscape – Slow’ waarin de muziek net als de natuur bijna stilstaat; deel 3 ‘Dance – Mazurka tempo’. En deel 4 is genaamd ‘The March of Spring: Woodlands, Meadows and Silent Moors – With a light, lively and throbbing movement, never dragging’. De zomer moeten we er zelf maar bij bedenken, óf één van de vele losse ‘zomercomposities’ van Delius erbij halen (zie volgende aflevering). De gehele suite van vier stukken voor orkest duurt ongeveer een half uur, en roept allerlei rustieke impressies op.

Muzikaal rampjaar 1937 in Frankrijk

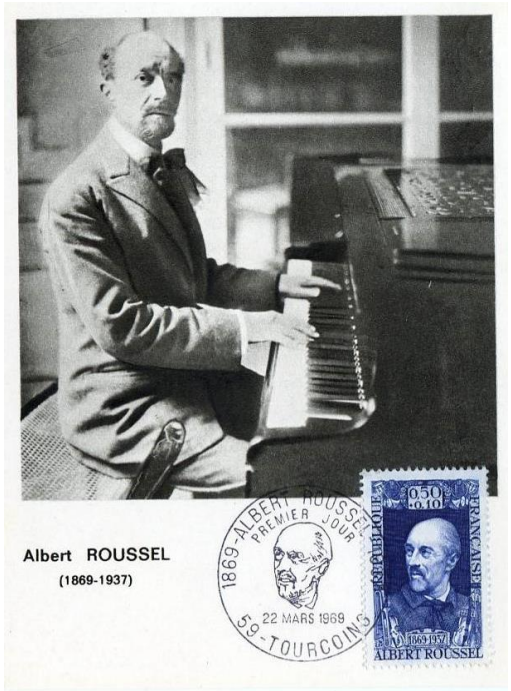

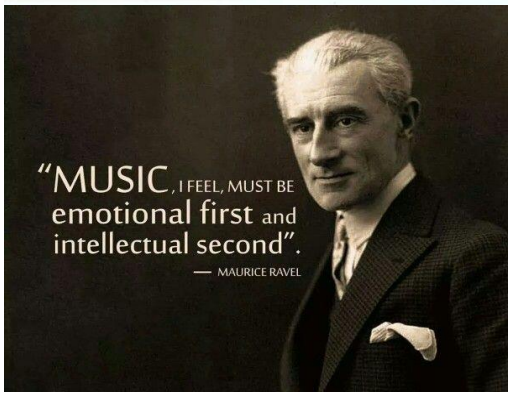

Impressionistisch klinkt ook de ‘vroege’ muziek van Albert Roussel (1869–1937), een Franse componist van Belgische (Vlaamse: van Roessel) afkomst. Hij schreef dan ook een ‘Rapsodie Flamande’, een ‘Vlaamse Rhapsodie’. Na 1934 (zie hiervoor) is 1937 een nog veel groter muzikaal rampjaar. Alleen al in Frankrijk stierven de volgende bekende en belangrijke componisten op uiteenlopende leeftijden: Charles Widor, Gabriël Pierné, Albert Roussel dus, Louis Vièrne, en Maurice Ravel. Maar ook de Pool Karol Symanofski en de Amerikaan George Gershwin overleden in 1937. Overigens blijkt 1937 veruit het meest geciteerde jaartal in alles wat ik aan lectuur en onderwerpen onder ogen krijg.

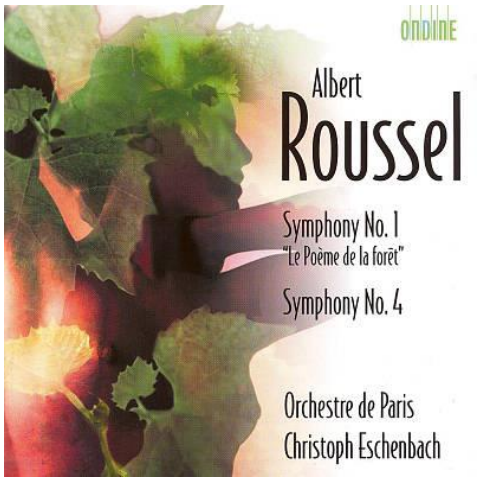

Maar goed, Albert Roussel componeerde een overzichtelijk oeuvre bij elkaar, met onder meer een 'vroeg' symfonisch gedicht ('Pour une Fête de Printemps' – 'Voor een Lentefeest') en vier symfonieën, waarvan de eerste de titel 'Le Poème de la Forêt' ('Het Bosgedicht') draagt. Deze Symfonie Nr. 1 (Opus 7) uit 1906 is de enige met een titel én met titels voor elk van de vier delen, duidend op de vier jaargetijden. Net als bij Delius vinden we bij Roussel niet elk seizoen in de titel terug, maar de duidingen zijn duidelijk genoeg. Deel 1 heet 'Forêt d'Hiver' ('Winterbos'); deel 2 is getiteld 'Renouveau' ('Hernieuwing'; verwijst duidelijk naar de lente) en deel 3 heet dan weer ondubbelzinnig 'Soir d'Été' ('Zomeravond'). De symfonie besluit met deel 4 'Faunes et Dryades' (bosgeesten die vooral in de herfst tevoorschijn komen). Ook deze compositie voor orkest duurt ongeveer een half uur.

Amerikaanse nationale feestdagen

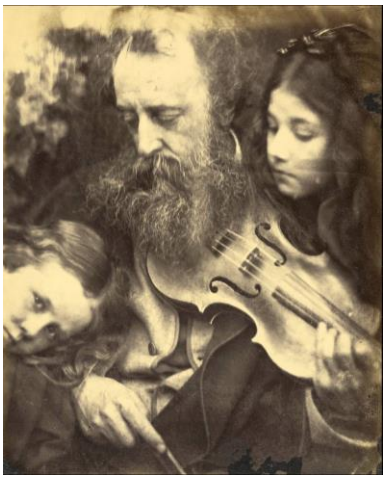

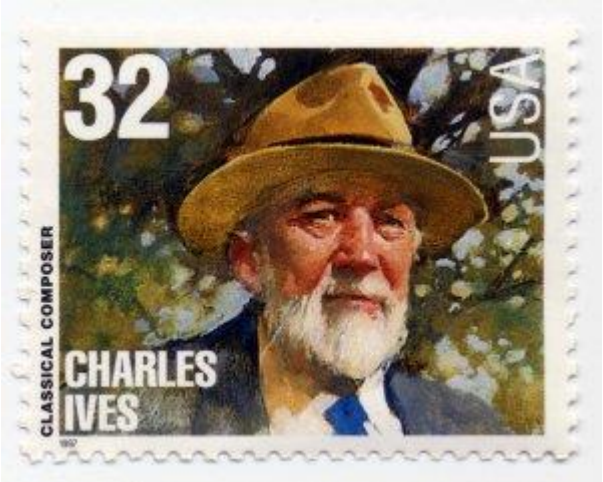

Dan volgt Charles Ives (1874–1954), de eerste belangrijke en tevens grootste Amerikaanse componist. Ives is voor mij hét voorbeeld van een echte onafhankelijke kunstenaar, ook als componist onafhankelijk van de muziekwereld. Hij runde een succesvol assurantiebedrijf en was dus financieel en mede daardoor ook artistiek onafhankelijk.

Ives componeerde dan ook vaak volstrekt (ongehoord, d.w.z. nog nooit eerder gehoord) vernieuwende muziek waar het publiek pas een halve eeuw later mondjesmaat aan toe was. Liederen, marsen, kerkmuziek, citaten uit volksmuziek en hymnes, symfonieën, pianomuziek (waaronder kwarttoon muziek voor een speciaal gestemde piano) en kamermuziek met veelbetekenende titels, die ontleend zijn aan Amerikaanse traditionele gebruiken en vieringen.

In die sfeer kun je de 'Holidays Symphony' plaatsen, ofwel 'A Symphony: New England Holidays' in vier delen met eigen titels. Denk hierbij niet aan vakantiemuziek, maar aan de viering van 'heilige' (officiële) nationale feestdagen zoals die nog altijd in de Verenigde Staten van Amerika worden gevierd. De delen worden ook wel los uitgevoerd en opgenomen op cd, maar als compositie horen ze wel bij elkaar en maken ze het beeld compleet. Deel één heet 'Washingtons Birthday' waarin zelfs een 'Jews Harp' (mondharp) in het uitgebreide orkestpalet is opgenomen. Deel 2 is getiteld 'Decoration Day' en deel 3 'The Fourth of July'; gedenk- en feestdagen die voor zich spreken. Deel 4 tenslotte is genaamd 'Thanksgiving and Forefathers Day', het langste deel en met slotkoor.

Je zou deze 'Holidays Symphony', die zo'n drie kwartier duurt, een vierdagen (vierdaagse!) symfonie en de delen 'gedateerd' kunnen noemen, omdat ze bepaalde nationale dagen c.q. data verklanken, maar toch is het (verkapte) jaargetijden muziek. Want elke feestdag vindt in een ander jaargetijde plaats, van 'Washingtons Birthday' (winter), via 'Decoration Day' (lente) en 'The fourth of July' (zomer) tot aan 'Thanksgiving' (herfst, dank voor de oogst). Ives componeerde nog veel meer beschrijvende muziek, die dan ook zeer tot de verbeelding spreekt. Zelfs een Amerikaanse voetbalwedstrijd ('Yale - Princeton Football Game') wist Ives met spelers én publiek binnen twee enerverende minuten uiterst (doel!)treffend te verklanken.

De laatste vier seizoenenmuziek

De laatste tot dusver bekende vier jaargetijdenmuziek komt van Darius Milhaud (1892-1974), een Franse componist die in WO-II naar Amerika uitweek en daar nog heel lang verbleef. Milhaud (spreek uit miejo) verstond, net als zijn Duitse collega en tijdgenoot Kurt Weill, de edele kunst om bijzonder aansprekende melodieën te voorzien van technisch heel knappe harmonieën, d.w.z. dat iedereen zijn melodieën kan meezingen of fluiten, maar dat je heel vergevorderd gestudeerd moet hebben om de muziek te kunnen spelen. Dat doet niemand zo maar even. Milhaud was ongebruikelijk productief, alsof het een componist uit de barok betrof, en schreef honderden composities op alle denkbare terreinen. Twee van zijn talrijke strijkkwartetten (nrs. 14 en 15) kun je zelfs tegelijkertijd uitvoeren, zodat je een geniaal verknoopt maar toch speelbaar strijkoctet krijgt!

Maar hier gaat het om zijn 'Les Quatre Saisons' in de vorm van vier concerten voor solo-instrument en kamerorkest. Over barok gesproken; met Milhaud keren we terug naar de allereerste bekende Vier Jaargetijden, die van Vivaldi. De Italiaan schreef vier driedelige concerten voor viool en strijkorkest. Milhaud zocht het echter meer in de afwisseling, en componeerde weliswaar eveneens vier driedelige concerten, maar dan voor verschillende solo-instrumenten én ook nog verschillende begeleidende bezettingen (kamerorkesten).

Braaf begint Milhaud met de lente: 'Concertino de Printemps voor viool en kamerorkest; dan volgt de zomer met 'Concertino d'Été' voor altviool en negen instrumenten. Vervolgens de herfst met 'Concertino d'Automne' voor twee piano's en acht instrumenten, en tot slot de winter met 'Concertino d'Hiver' voor trombone en strijkorkest.

Nog veel 'losse' seizoenen op muziek

Afwisseling genoeg, en zoals vaak is de muziek van Milhaud beknopt, zonder onnodige herhalingen of overbodig vulwerk; concertino betekent dan ook concertje of klein concert. Los daarvan schreef Milhaud een pianostuk en een mini-symfonie met de titel 'Printemps', maar aan deze losse jaargetijdencomposities, net als die van vele andere componisten, besteed ik in de volgende aflevering aandacht.

Voor nu was dit de laatste in een reeks over klassieke composities, waarin de (vier) jaargetijden dan wel seizoenen vindingrijk én onderling totaal verschillend werden verbeeld, of beter, verklankt.

Hopelijk inspireert het u om het één of ander eens op te zoeken en te beluisteren. Zelf heb ik alle genoemde muziek, vaak in meerdere uitvoeringen, op lp en/of cd.
Maar op internet zijn ongetwijfeld voorbeelden van deze muziek te vinden; zie Spotify of YouTube.

Rob Witteveen, Leerdam.

" De waanzin nabij: van Gogh en zijn ziekte "

Nieuwe tentoonstelling in het van Gogh Museum

door Sylvia Bosch

Het Van Gogh Museum staat vanaf deze zomer voor het eerst in een tentoonstelling stil bij de psychische problemen waar Vincent van Gogh mee te kampen had.
Waarom sneed Vincent van Gogh zijn oor af? Waar leed hij precies aan en waarom pleegde hij zelfmoord? Allemaal vragen die in de tentoonstelling aan bod komen.

Vincent van Gogh schoot zich vermoedelijk op 27 juli 1890 in het korenveld bij Auvers met een revolver in de borst. Hierna raakte hij buiten bewustzijn. Toen hij weer bijkwam, ging de kunstenaar op zoek naar de revolver om het karwei "af te maken". Van Gogh kon het wapen echter niet meer vinden en strompelde hierna naar de herberg waar hij verbleef. Dertig uur later overleed hij daar aan zijn verwondingen.

Eerder in 1888 sneed Vincent van Gogh zijn hele oor af, of alleen zijn oorlel?
Onlangs zijn tekeningen opgedoken van de dokter die de kunstenaar behandelde.
Daaruit blijkt dat Van Gogh toch zijn hele oor afsneed.
De tekeningen zijn gemaakt door Dr. Felix Rey. Nadat Van Gogh zich in december 1888 in zijn oor had gesneden, werd hij naar het ziekenhuis in Arles gebracht waar deze arts (toen nog als stagiair) werkte. Op 18 augustus 1930 blijkt de arts twee schetsjes te hebben gemaakt voor schrijver Irving Stone die toen werkte aan een roman over het leven van de kunstenaar en meer wilde weten over de 'kwestie van het oor'. Bij de bovenste tekening schreef Rey: "Het oor is met een scheermes afgesneden langs de stippellijn."

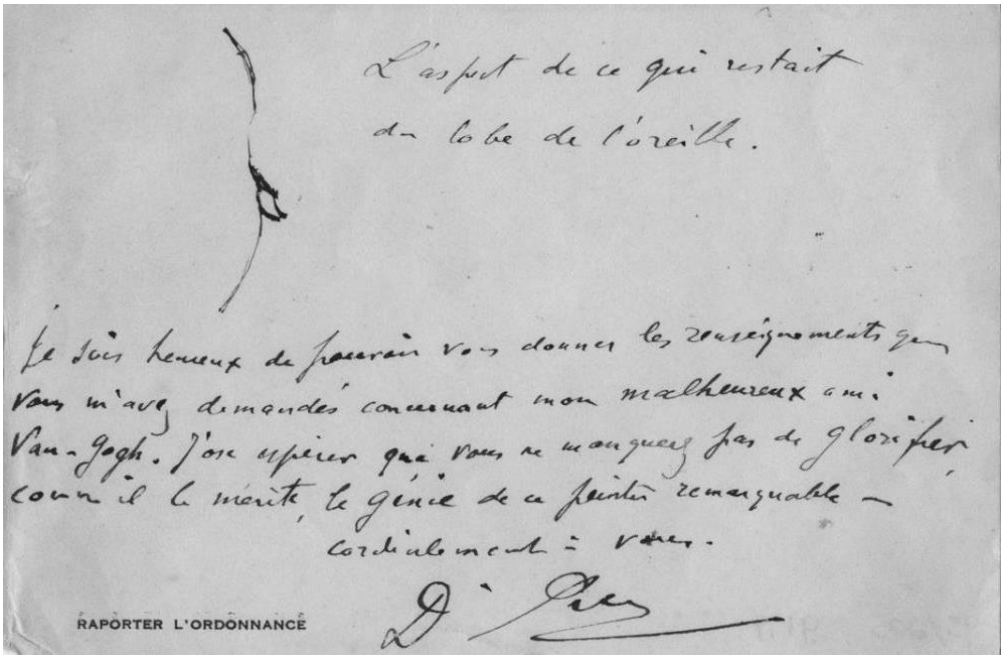

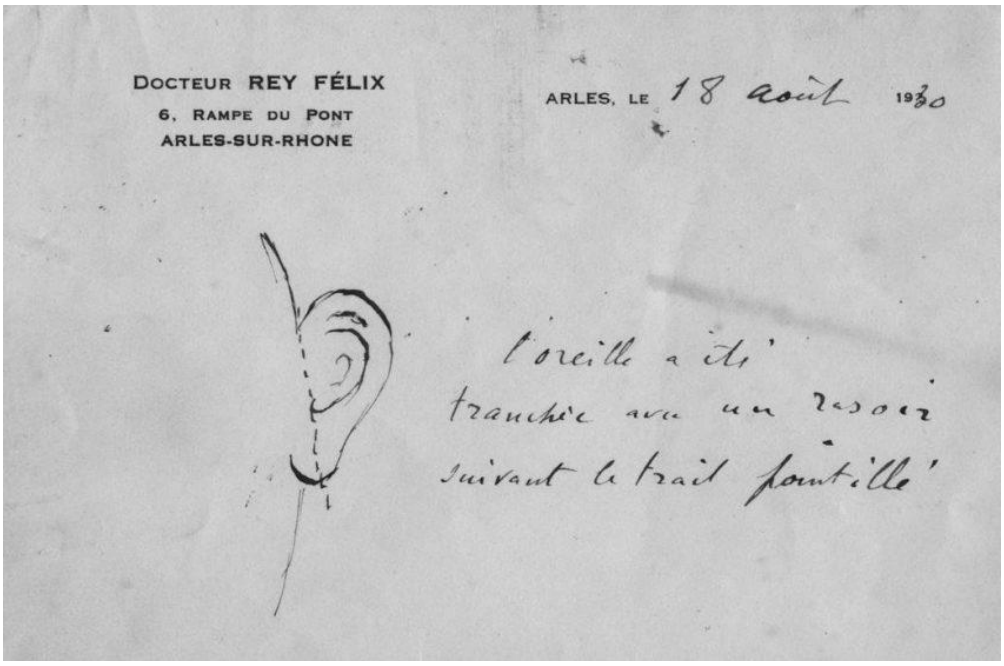
DOCTEUR REY FÉLIX
6, RAMPE DU PONT
ARLES-SUR-RHONE

ARLES, LE 18 août 1930

l'oreille a été
tranchée avec un rasoir
suivant le trait pointillé

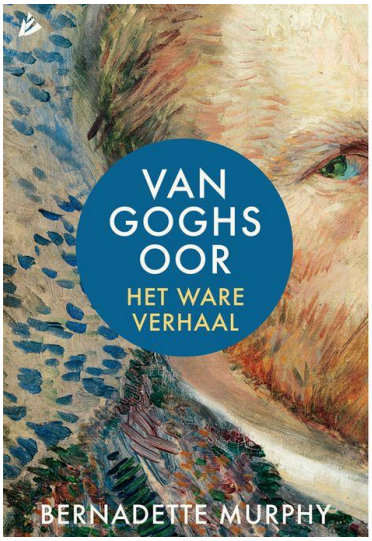

De roman van Stone, getiteld Lust for live, werd later verfilmd met Kirk Douglas in de hoofdrol. De brief van Dr. Rey blijkt jarenlang in het archief van de schrijver te hebben gelegen. Het werd onlangs gevonden door schrijfster Bernadette Murphy. Zij presenteerde haar vondst bij de opening van de tentoonstelling De waanzin nabij: Van Gogh en zijn ziekte. Murphy schreef ook een boek over de kwestie: Van Goghs oor, dat tijdens de opening van de tentoonstelling werd gepresenteerd.

Zes jaar geleden bleek uit een onderzoek nog dat Vincent van Gogh bij het Nederlandse publiek vooral bekend is om zijn afgesneden oor.

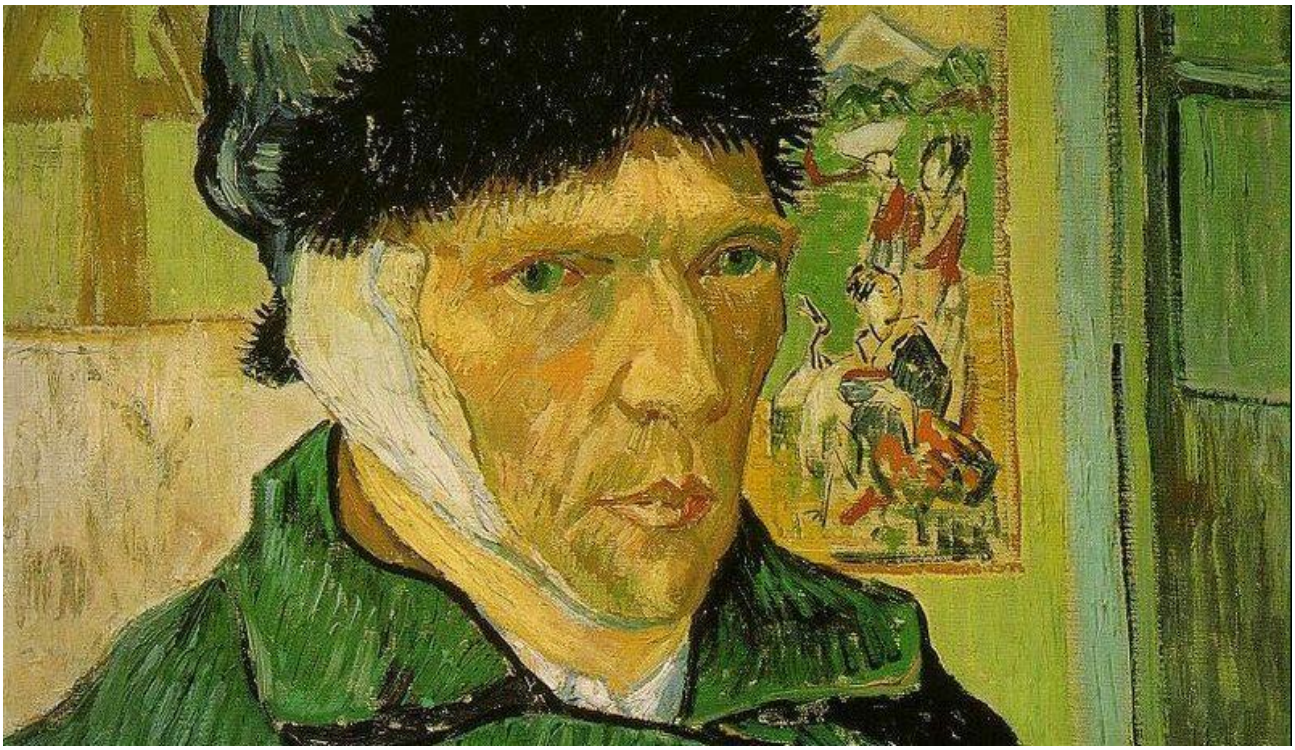

Lang werd gedacht dat de kunstenaar slechts zijn oorlel afsneed en niet zijn hele oor. Er is ook wel eens beweerd dat Van Gogh niet zelf zijn oor afsneed, maar dat de Franse kunstschilder Paul Gauguin dat tijdens een ruzie deed. Gauguin, die in Arles samenwoonde met Van Gogh, schreef in zijn biografie overigens al dat het hele oor werd afgesneden. Anderen, waaronder schilder Signac en de weduwe van broer Theo, meldden echter dat het slechts om de lel ging, waardoor onduidelijkheid bleef bestaan. De vondst van het briefje lijkt het mysterie definitief te hebben opgelost.

Het museum toont zo'n 25 schilderijen en tekeningen uit de laatste anderhalf jaar van Van Goghs leven. Deze vertellen volgens de samenstellers het verhaal van zijn strijd tegen zijn ziekte. Te zien is bijvoorbeeld het portret dat de kunstenaar van zijn arts Félix Rey maakte. Daarnaast worden originele brieven en bijzondere documenten getoond, waaronder het politierapport en de petitie die Van Goghs buurtbewoners in Arles in 1889 ondertekenden om de kunstenaar te laten opsluiten.
Centraal in de tentoonstelling staan de vragen hoe Van Goghs ziekte zich manifesteerde, hoe hij er zelf mee omging, hoe anderen erop reageerden, wat hij erover schreef in zijn brieven en hoe zijn psychische gesteldheid zijn werk beïnvloedde.

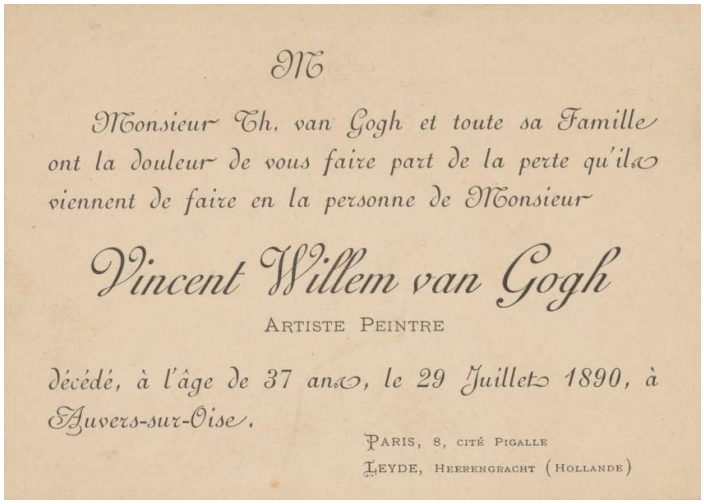

M

Monsieur Th. van Gogh et toute sa Famille ont la douleur de vous faire part de la perte qu'ils viennent de faire en la personne de Monsieur

Vincent Willem van Gogh

ARTISTE PEINTRE

décédé, à l'âge de 37 ans, le 29 Juillet 1890, à Auvers-sur-Oise.

PARIS, 8, CITÉ PIGALLE

LEYDE, HEERENGRACHT (HOLLANDE)

Het afgesneden oor en de omstandigheden van zijn zelfmoord hebben in de 126 jaar sinds zijn dood steeds opnieuw tot discussie geleid en in belangrijke mate de mythe rondom Van Gogh bepaald.
Deze gebeurtenissen worden diepgaand behandeld, waarbij de uiteenlopende interpretaties van zijn ziekte en dood de revue passeren, inclusief de vele diagnoses die in de loop der tijd door artsen zijn gesteld."
Ten slotte worden de omstandigheden van zijn zelfverkozen dood, op 29 juli 1890 in Auvers-sur-Oise, uitgebreid belicht, aan de hand van onder meer zijn laatste schilderij, Boomwortels.

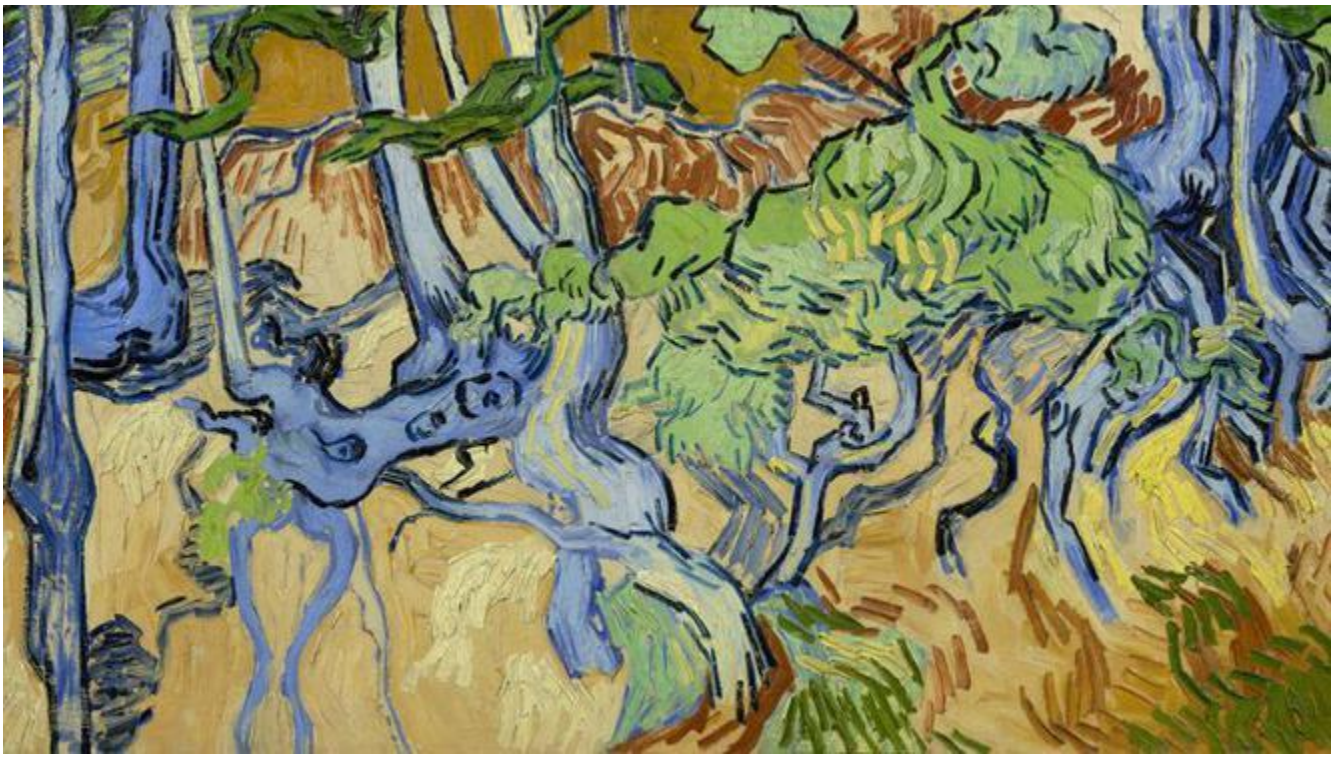

schilderij "boomwortels" Vincent's laatste schilderij

De tentoonstelling in het Van Gogh Museum in Amsterdam loopt van 15 juli tot en met 25 september 2016.

Deze rubriek gaat over fascinerende zaken die men kan aantreffen op een rommelmarkt of in de Kringloopwinkel.

Heb jij ook voor een zacht prijsje iets bijzonders op de kop getikt ? laat het ons weten en mail een foto met verhaal naar sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

“ Balletschoenen “

Het beeldje van het “danseresje van veertien” (Marie van Goethem) van Edgar Degas (1834-1917) kochten we eerder in de winkel van de Domkerk in Utrecht. De balletschoenen gevonden bij de Kringloop voor 2 euro maken ons Degas hoekje helemaal compleet.

“Houten ledenpop“

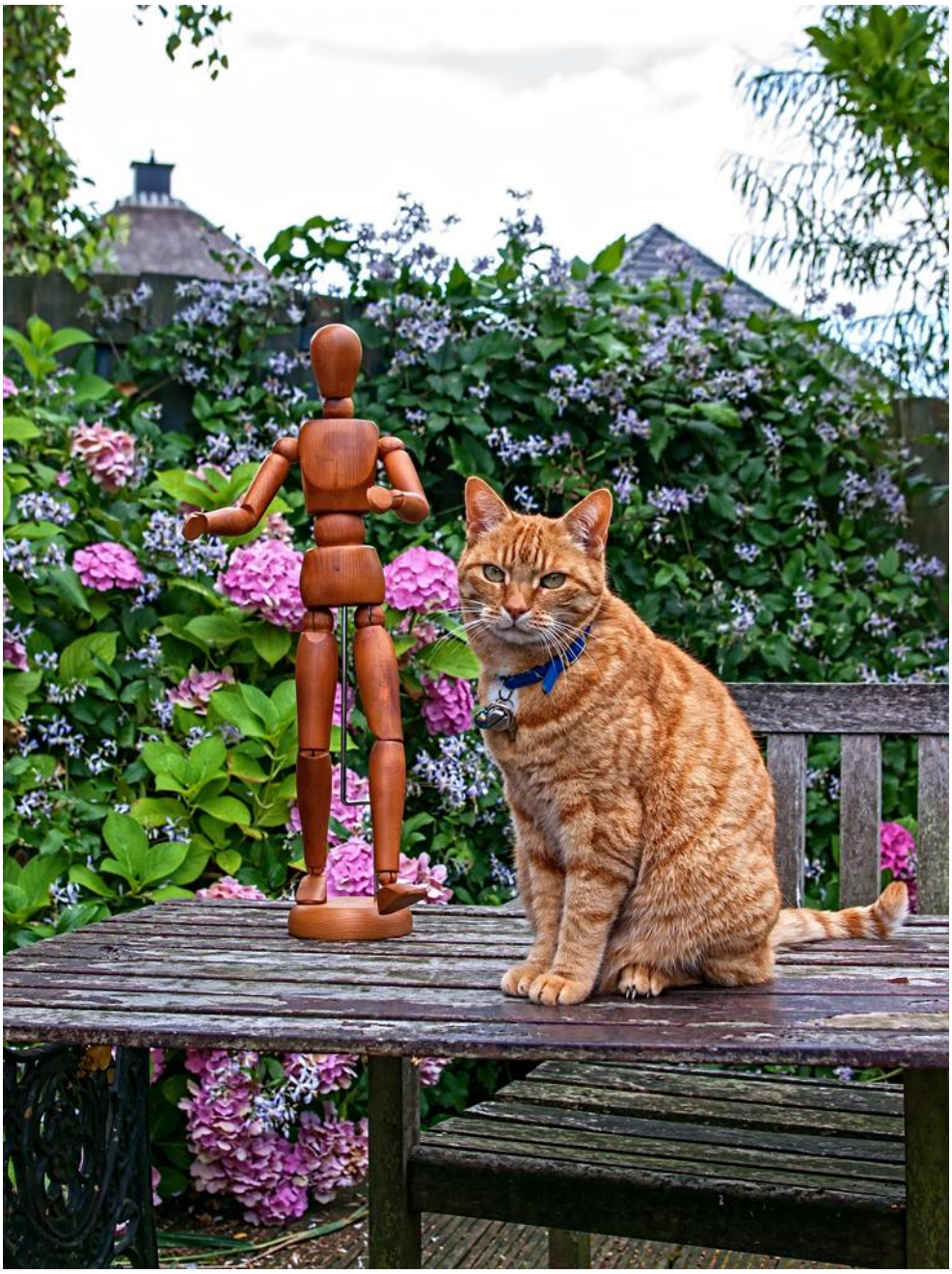

Deze staande poppen hebben heel veel gewrichten die je kunt bewegen zodat je de verhoudingen van het lichaam beter kunt leren tekenen. Ze zijn heel nuttig om allerlei complexe houdingen na te kunnen tekenen. Zet de pop in de juiste houding en gebruik het om je schets te maken, zodat je er later details aan toe kunt voegen.

Grote ledenpop 55 cm gekocht voor 3 euro

De poes naast de ledenpop is niet van de Kringloop, dat is onze eigen huistijger Rose.

“ Jan Sluijter, een schilder van levensvreugde “

door Sylvia Bosch

Jan Sluijters

Jan Sluijters (1881-1957) wordt beschouwd als een van de belangrijkste Nederlandse figuratieve kunstenaars uit de 20ste eeuw. Samen met zijn kunstenaarsvrienden Piet Mondriaan en Leo Gestel zoekt hij als een van de eersten in Nederland aansluiting bij het modernisme. Kenmerkend voor het werk van Sluijters is het experimenteren met aspecten van uiteenlopende internationale stromingen zoals het fauvisme, kubisme en luminisme.

In felle kleuren en vrije penseelvoering schildert Sluijters portretten, landschappen en bloemstillevens. De kunstenaar zoekt zijn onderwerpen graag dicht bij huis. Zijn vrouw Greet van Cooten, zijn kinderen en de bloemstukken op de eettafel zijn geliefde motieven. Fietsend door de omgeving van zijn woonplaatsen vindt hij de inspiratie voor zijn landschappen.

Greet van Cooten, Jan Sluijters

Sluijters is bij het publiek vooral bekend vanwege zijn schilderingen van vrouwelijke naakt.

Johannes Carolus Bernardus "Jan" Sluijters, geboren te Den Bosch op 17 december 1881, overleden te Amsterdam op 8 mei 1957.

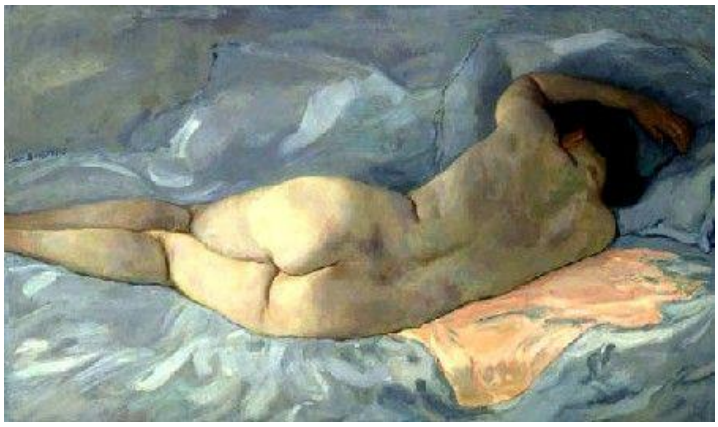

Woonde en werkte te Den Bosch, Amsterdam, Laren en Parijs. Leerling van de Koninklijke School te Den Bosch en de Rijksnormaalschool te Amsterdam.

Verkreeg in 1904 de Prix de Rome. Maakte reizen naar Italië en Spanje. Schilderde symbolisch, later meer realistisch-naturalistisch.

Schilder van figuurstukken, vooral naakten, landschappen, bloemen en tekeningen van kinderen. Jan Sluijters heeft grote naam gemaakt met portretten.

Hij was lid van Arti et Amicitiae te Amsterdam en van Pulchri Studio te Den Haag.

Een doodgewone normale mens

De dagen van Sluijters, die zichzelf een ‘doodgewone normale mens’ noemde stonden in het teken van zijn werk en hadden een strakke planning.

Om 9 uur op het atelier, om 16 uur biljarten of kaarten bij Arti et Amicitiae en vervolgens avondeten met vrouw en kinderen.

Dit gezinsleven is vaak onderwerp van zijn schilderijen.

Ondanks periodes van ziekte en depressiviteit bleef zijn schilderproductie hoog. Op latere leeftijd ontwikkelde hij interesse voor de Cobra-kunstenaars en ondersteunde hij een nieuwe generatie pioniers.

Sluijters werd in 1957 onder grote belangstelling vanuit het Stedelijk Museum begraven.

Bron: Peter Pappot. - Annemiek Rens

Tentoonstellingen : Stedelijk Museum te Amsterdam, Boijmans Van Beuningen te Rotterdam, Singer Museum te Laren, Haags Gemeentemuseum, Dordrechts Museum etc. etc.

Voor meer informatie over het werk van Jan Sluijters kijk op:

http://www.npo.nl/avro-close-up/13-12-2011/AVRO_1487963

" Vrienden/vriendinnen van het Leerdams Kunstenaars Collectief "

KUNST EN CULTUUR

Vrienden en vriendinnen zijn voor het Leerdams Kunstenaars Collectief van levensbelang!

Bent u nog geen vriend(in)?

U kunt ons steunen door vriend of vriendin te worden!

Voor tien euro bent u voor een jaar lang al vriend/vriendin.

Uw bijdrage kunt u overmaken op:

Bankrekeningnummer : NL82 RABO 0167 1774 00

Ten name van : St. Leerdams Kunstenaars Collectief

Onder vermelding van : Vriend/vriendin 2016 LKC

KUNSTstof-magazine 6.5

Kent u mensen die KUNSTstof-magazine ook willen ontvangen op hun PC ?

Mail de redactie. Wij willen ons lezerspubliek graag uitbreiden.

Kopij voor de volgende KUNSTstof-magazine s.v.p inleveren voor 1 oktober 2016

Website Leerdams Kunstenaars Collectief

KUNSTstof-magazine is ook te zien op de website

www.leerdamskunstenaarscollectief.nl

Wellicht kunt u vrienden en/of kennissen hierop attenderen!

Tot het volgende KUNSTstof-magazine, half oktober

Hartelijke groeten,

Sylvia Bosch, Ton Swiderski en Jan Kuiper